

ጸጋ በተሞላ ልብ መዘመር፤²⁰ በክርስቶስ የተመሠረቱትን የምሥጢር ሥርዓቶች በትክክል እየተፈጸሙ ተገቢ በሆነው መንገድ መቀበል፤ እነዚህ ሁሉ ዘወትር እግዚአብሔር የሚመለከባቸው መንገዶች ናቸው።²¹ በተጨማሪም ደግሞ በተወሰኑ ጊዜዎች በቅድስናና ሃይማኖታዊ በሆነ መንገድ²² መሐላ፤²³ ስእለት፤²⁴ ጸም፤²⁵ ምስጋና ሊደረጉ ይገባል።²⁶

17. ሉቃ. 4:16፤ 17፤ የሐዋ. 15:21፤ ቆላ. 4:16፤ 1ኛ ተሰ. 5:27፤ ራእ. 1:3
18. 2ኛ ጢሞ. 4:2፤ የሐዋ. 5:42
19. ያዕ. 1:22፤ የሐዋ. 10:33፤ ማቴ. 13:19፤ ዕብ. 4:2፤ ኢሳ. 66:2
20. ቆላ. 3:16፤ ኤፌ. 5:19፤ ያዕ. 5:13፤ 1ኛ ቆሮ. 14:15
21. ማቴ. 28:19፤ 1ኛ ቆሮ. 11:23-29፤ የሐዋ. 2:42
22. ያዕ. 12:28
23. ዘጳ. 6:13፤ ነህ. 10:29፤ 2ኛ ቆሮ. 1:23
24. መዝ. 116:14፤ ኢሳ. 19:21፤ መክ. 5:4፤ 5
25. ኢዩ. 2:12፤ አስቴር 4:16፤ ማቴ. 9:15፤ የሐዋ. 14:23
26. ዘጸ. 15:1-21፤ መዝ. 107:1-43፤ ነህ. 12:27-43፤ አስ. 9:20-22

6. አሁን በወንጌል ዘመን ማንኛውም የአምልኮ ክፍል በቦታ የተወሰነ አይደለም፤ ወይም በቦታው ምክንያትና ወደ ቦታው አቅጣጫ በመደረጉ ተቀባይነት አይኖረውም።²⁷ ነገር ግን፤ እግዚአብሔርን በማንኛውም ቦታ በመንፈስና በእውነት ማምለክ ይቻላል።²⁸ በየቀኑ³⁰፤ በቤተሰብና³¹ በግል ይመለከዳል።³² እንዲሁም አክብሮት ባለው መንገድ በጉባኤ ይመለከዳል።³³ እግዚአብሔር በቃሉና በአስተዳደሩ ለነዚህ የአምልኮ አገልግሎቶች ሊጠራ፤ በግዴለሽነትና በአምቢተኝነት መቅረት ወይም መሰረዝ አይገባም።³³

27. ዮሐ. 4:21
28. ሚሊ. 1:11፤ 1ኛ ጢሞ. 2:8
29. ዮሐ. 4:23፤ 24
30. ኤር. 10:25፤ ዘጳ. 6:6፤ 7፤ ኢዩ. 1:5፤ 2ኛ ሳሙ. 6:18፤ 20
31. ማቴ. 6:11፤ ኢዮብ 1:5
32. ማቴ. 6:6፤ 16-18፤ ነህ. 1:4-11፤ ዳን. 9:3፤ 4
33. ኢሳ. 56:6፤ 7፤ ዕብ. 10:25፤ መዝ. 100:4፤ 122:1፤ 84:1-12፤ ሉቃ. 4:16፤ የሐዋ. 13:42፤ 44፤ 2:42

7. ከጊዜ ተከፍሎ እግዚአብሔርን ማምልኪያ መወሰን የተፈጥሮ ሕግ እንደሆነ ሁሉ፤ እንዲሁም በቃሉ ዘላቂ በሆነና ሰዎችን ሁሉ በሚመለከት ሕግ በዘመናት ሁሉ ከሰባት አንድ ቀን ለሱ የተቀደሰ ሰንበት እንዲሆን ደንግጓል።³⁴ ይህም ቀን ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ

እስከ ክርስቶስ ትንሣኤ ድረስ የሳምንቱ መጨረሻ ቀን ሲሆን፤ ከክርስቶስ ትንሣኤ በኋላ ደግሞ ወደ ሳምንት መጀመሪያ ቀን ተቀይሯል።³⁵ ይህም የጌታ ቀን ተብሎ ይጠራል።³⁶ የክርስቲያን ሰንበትም ሆኖ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ይጸናል።³⁷

34. ዘጸ. 20:8-11፤ ኢሳ. 56:2-7

35. ዘፍ. 2:2+3፤ 1ኛ ቆሮ. 16:1+2

36. ራእ. 1:10

37. ማቴ. 5:17+18፤ ማር. 2:27+28፤ ሮሜ 13:8-10፤ ያዕ. 2:8-12

8. ሰዎች ልባቸውን በሚገባ ካዘጋጁ በኋላ፤ አስቀድመውም የዕለት ተግባራቸውን በማከናወን፤ ዓለማዊ ሥራቸውንና መዝናኛቸውን³⁸፤ ሥራቸውን፤ የማይገባ ቃላቸውንና ሐሳባቸውን አስወግደው፤ የተቀደሰ አረፍት በማድረግ ብቻ ሳይሆን፤ ጠቃላላ ጊዜውን ለጉባኤና ለግል አምልኮት እግዚአብሔር፤ እንዲሁም ለአስፈላጊና ለምሕረት ሥራ³⁹ ሲያውሉ፤ ሰንበት ያን ጊዜ ለጌታ ይቀደሳል።

38. ዘጸ. 20:8፤ 16:23-30፤ 31:15-17፤ ኢሳ. 58:13+14፤ ነህ. 13:15-22

39. ኢሳ. 58:13+14፤ ሉቃ. 4:16፤ ማቴ. 12:1-13፤ ማር. 3:1-5

ምዕራፍ ሃያ ሁለት መሐላና ሥዕለት

1. መሐላ ከአምልኮት ክፍል አንዱ ሲሆን¹ ተገቢ በሆነበት ወቅት መሐላውን የሚሰጠው ሰው ለሚመሰክረው ነገር ወይም ለሚሰጠው ተስፋ ምስክር እንዲሆንና ለሚምልበት ነገር እውነት ወይም ውሸት እንደሆነ እንዲፈርድ እግዚአብሔርን ይጠራል።²

1. ዘጳ. 10:20፤ ኢሳ. 45:23፤ ሮሜ 14:11፤ ፊል. 2:10+11

2. ዘጸ. 20:7፤ ዘሌ. 19:12፤ ሮሜ 1:9፤ 2ኛ ቆሮ. 11:31፤ ገላ. 1:20፤ 2ኛ ዜና 6:22+23

2. ሰዎች ሊምሉበት የሚገባ የእግዚአብሔር ስም ብቻ ነው። ስለሆነም በተቀደሰ ፍርሃትና አክብሮት መፈጸም አለበት።³ ስለዚህ በከንቱ ወይም በችሎ፤ በዚያ በከበረውና በሚያስፈራው ስም መግል ወይም በሌላ ነገር መግል፤ ፍጹም ኃጢአትና ልንጸየፈው የሚገባ ነው።⁴ ነገር ግን ከባድ ለሆኑ ነገሮችና ወቅቶች መሐላ፤ በአዲስ ኪዳንም እንደ ብሉይ ኪዳን ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል

ተፈቅዷል።⁵ ስለዚህ እንደዚህ ላሉ ነገሮች መሐላ በባለሥልጣን በሚጠየቅበት ጊዜ ሊፈጸም ይገባል።⁶

3. ዘዳ. 6:13፤ ኢያ. 23:7

4. ዘጸ. 20:7፤ ኤር. 5:7፤ ማቴ. 5:33-37፤ ያዕ. 5:12

5. ዕብ. 6:16፤ 2ኛ ቆሮ. 1:23፤ ኢሳ. 65:16

6. 1ኛ ነገ. 8:31፤ ነህ. 13:25፤ ዕዝ. 10:5

3. መሐላን የሚፈጽም ሁሉ የመሐላን ከባድነትና ጥብቅነት ማስተዋል ይገባዋል። ስለሆነም ሰው እውነት ለመሆኑ እርግጠኛ ለሆነበት ነገር ብቻ ምስክር ሊሆን ይገባዋል።⁷ እንዲሁም ሰው መልካምና ጽድቅ ለሆነ ነገር፣ ለሚያምንበት ነገር፣ ሊፈጽመው የወሰነበትና ለመፈጸም ችሎታው ለሚፈቅድለት ነገር ብቻ እንጂ፣ ለሌላ ነገር ራሱን በመሐላ ማሰር የለበትም።⁸

7. ዘጸ. 20:7፤ ዘሌ. 19:12፤ ኤር. 4:2፤ ሆሴ. 10:4

8. ዘፍ. 24:2-9፤ ነህ. 5:12፤ 13፤ መክ. 5:2፤ 5

4. መሐላ የቃላቱ ትርጉም ግልጽ በሆነ መንገድና መንታ የሆነ ትርጉም በሌለው አነጋገር ያለማመንታት መፈጸም አለበት።⁹ ምን ጊዜም ቢሆን መሐላ ኃጢአትን ለመፈጸም ሊያስገድድ አይገባም። ኃጢአት ባልሆነ ነገር ሁሉ ግን ራሱን ኅጂ ሆኖ ቢገኝም እንኳ፣ መሐላ ከተወሰደ ግዴታው መፈጸም አለበት።¹⁰ ለሐሰተኞች ወይም ለማያምኑ ቢሰጥም መሐላው መጣሽ የለበትም።¹¹

9. ኤር. 4:2፤ መዝ. 24:4

10. 1ኛ ሳሙ. 25:22፤ 32-34፤ መዝ. 15:4

11. ሕዝ. 17:16-19፤ እያ. 9:18፤ 19፤ 2ኛ ሳሙ. 21:1

5. ሥዕለት ቃል ኪዳን ስለሆነ በሃይማኖት ጥብቅነት መታየት አለበት። እንደ ሃይማኖትም ታማኝነት መፈጸም አለበት።¹²

12. ዘኁ. 30:2፤ ኢሳ. 19:21፤ መክ. 5:4-6፤ መዝ. 61:8፤ 66:13፤ 14

6. ሥዕለት ለፍጡር ሳይሆን ለእግዚአብሔር ብቻ ሊሰጥ ይገባዋል።¹³ ተቀባይነት እንዲኖረውም በፈቃደኝነት፣ በእምነት፣ ሐላፊነትን በመገንዘብ፣ ለተቀበልንው ምሕረት ምስጋናን በሚገልጽ ሁኔታ፣ የምንፈልገውን ለመቀበያ እንሳላለን። ሥዕለት የሃይማኖት ግዴታችንን ለመፈጸም፤ ወይም ወደዚሁ ዓላማ እስከመፋን ድረስ

ሌሎች ነገሮችን ለማድረግ በበለጠ ጥብቅነት ራሳችንን የምናስርበት ነው።¹⁴

13. መዝ. 50:14፤ 76:11፤ 116:14

14. ዘጸ. 23:21-23፤ ዘፍ. 28:20-22፤ 1ኛ ሳሙ. 1:11፤ መዝ. 66:13፤ 14፤ 132:2-5

7. ማንም ሰው በእግዚአብሔር ቃል የተከለከውን ከማስወገድና የታዘዘውን ከመፈጽም የሚያግደውን ነገር እፈጽማለሁ ብሎ ወይም ደግሞ ስእለቱን ለመፈጸም የሚያስችለው ከእግዚአብሔር የተሰጠው ተስፋና ችሎታ ሳይኖረው፤ በድፍረትና ባለማስተዋል ተነሣስቶ፤ መሳል የለበትም።¹⁵ በዚህ ረገድ የካቶሊኮች ለሁል ጊዜ ሳያገቡ በምንኩስና፤ በድህነትና በፍጹም ታዛዥነት ለመኖር መሳል ከፍተኛ የጽድቅ ኑሮ ከመሆን እጅግ የራቀ፤ ከንቱ አምልኮና የኃጢአት ወጥመድ ነው። እነዚህን በመሳሰሉ ትብታቦች ክርስቲያን ራሱን ማጠላለፍ የለበትም።¹⁶

15. የሐዋ. 23:12-14፤ ማር. 6:26፤ ዘኁ. 30:5፤ 8፤ 12፤ 13

16. ማቴ. 19:11፤ 12፤ 1ኛ ቆሮ. 7:2፤ 9፤ ዕብ. 13:4፤ ኤፌ. 4:28፤ 1ኛ ተሰ. 4:11፤ 12፤ 1ኛ ቆሮ. 7:23

ምዕራፍ ሃያ ሦስት የሕዝብ አስተዳዳሪዎች

1. የዓለም ሁሉ ጌታና ንጉሥ የሆነው እግዚአብሔር በእርሱ ሥር እንዲሆን፤ በሕዝብ ላይ ሥልጣን እንዲይዝ፤ ለክብሩና ለሕዝቡ በጎ እንዲሆን መንግሥትን መሥርቷል። የመልካም አድራጊዎችን መብት በማስጠበቅ፤ በበጎ ሥራቸው እንዲያበረታቷቸውና ከፋ አድራጊዎችን እንዲቀጡበት ባለሥልጣንን ሰይፍ አስታጥቋል።¹

1. ሮሜ 13:1-4፤ 1ኛ ጴጥ. 2:13፤ 14

2. ክርስቲያን ለመንግሥት አገልግሎት በተጠራ ጊዜ ጥሪውን ለመቀበልና አገልግሎቱን ለመፈጸም ተፈቅዶለታል።² እንደየአገሩም ሕግና ደንብ መሠረት፤ የመንግሥት ሥራውን፤ እግዚአብሔርን በመፍራት፤ በትሕትናና በሰላም ሊያካሂድ ይገባዋል።³ ዓመፃን ለመቃወም አስፈላጊ በሆነበት ጊዜ፤ በሕግ መሠረት አሁንም በአዲስ ኪዳን ለጦርነት መሰማራት ይኖርበታል።⁴

2. ዘፍ. 41:39-43፤ ነህ. 12:26፤ 13:15-31፤ ዳፕ. 2:48፤ 49፤ ምላ. 8:15፤ 16፤ ሮሜ 13:1-4
 3. መዝ. 2:10-12፤ 1ኛ ጢሞ. 2:2፤ መዝ. 82:3፤ 2ኛ ሳሙ. 23:3፤ 1ኛ ሲዋ. 2:13
 4. ሉቃ. 3:14፤ ሮሜ 13:4፤ ማቴ. 8:9፤ 10፤ የሐዋ. 10:1፤ 2

3. የእግዚአብሔር መንግሥት መከፈቻ ለእነርሱ አልተሰጠምና፤ የመንግሥት ባለሥልጣናት ቃሉን መስበክ፤ ጥምቀትንና ቁርባንን መፈጸም፤ ሥራቸው ሊያደርጉት አልተፈቀደላቸውም።⁵ በሃይማኖት ነገር በምንም ዓይነት ጣልቃ ገብ መሆን የለባቸውም።⁶ ነገር ግን መንግሥት እግዚአብሔርን በመታዘዝ፤ ቤተ ክርስቲያንን ሕገወጥ ከሆነ ጥቃት እንደአባት ሊጠብቃት ይገባል። ይህም በግዛቱ ውስጥ ለሚገኙት በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ያለ አድልዎ ሊሆን ይገባል። በየትኛውም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ሰው፤ የሃይማኖት ተግባሩን በነፃነትና ያለ ፍርሃት እንዲያካሄድ መንግሥት ለዜጎቹ የነፃነት መከታ ሊሆን ይገባል።⁷ ለቤተ ክርስቲያንም ኢየሱስ ክርስቶስ እንደመሠረተው አስተዳደርና ደንብ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ሥራዋን በምታራምድበት ጊዜና ለተለያዩት አብያተ ክርስቲያናትም በፈቃዳቸው አባል የሆኑት እንደየእምነታቸው የሃይማኖት ግዳጃቸውን በሚፈጽሙበት ጊዜ፤ ማንኛውም መንግሥት በጣልቃ ገብነት ሊያስገድድ፤ ሊያዝ፤ ወይም ሊከለክል አይገባም።⁸ ሕዝባቸውንና የሕዝባቸውን ጥሩ ስም ማስከበር፤ የመንግሥት ባለሥልጣናት ግዴታ ነው። ይህም በሃይማኖት ወይም በክህደት በማሳበብ ማንም ሰው ሌላውን እንዳይበድል፤ እንዳይጎዳ፤ እንዳያሰድብ፤ የአብያተ ክርስቲያናትም ጉባኤዎች እንዳይገለጹና እንዳይበጠቡ መንግሥት መከላከል አለበት።⁹

5. 2 ዜና 26:18፤ ማቴ. 18:17፤ 16:19፤ 1ኛ ቆሮ. 12:28፤ 29፤ 4:1፤ 12፤ ሮሜ 10:15፤ ዕብ. 5:4፤ ኤፌ. 4:11፤ 12
 6. ዮሐ. 18:36፤ የሐዋ. 5:29፤ ኤፌ. 4:11፤ 12
 7. ኢሳ. 49:23፤ ሮሜ 13:1-6
 8. መዝ. 105:15
 9. ሮሜ 13:4፤ 1ኛ ጢሞ. 2:2

4. ለባለሥልጣናት መጸለይ የሕዝቡ ግዴታ ነው።¹⁰ ባለሥልጣንን ማክበር¹¹፤ የሚገባቸውን ክብር ወይም ግብር መስጠት፤¹² በሕሊና ምክንያት ሕጋዊ ትእዛዛቸውን መታዘዝ ተገቢ ነው።¹³ ከህደት ወይም ለሃይማኖት ግዴላሽ መሆን የባለሥልጣንን ሕጋዊ ሥልጣን

አይሸረውም።¹⁴ ሕዝቡም ከመታዘዝ ነፃ መሆን አይገባቸውም።¹⁵ እኩሉም፤ ባለሥልጣንንም ሆነ በአስተዳደራቸው ውስጥ ያለው ሕዝባቸውን፤ ከመንግሥት አስተዳደር ውስጥ ጣልቃ ገብተው፤ ሊያዟቸው አይገባም። እኩላት ተቃዋሚዎቻቸውን ሐስተኞች አስተማሪዎች ናቸው በማለት፤ ከሥልጣናቸው ውጭ በመንግሥት ሥልጣን ሥር ሽልከው እየገቡ፤ መብታቸውንና ሕይወታቸውን ሊጎዱ አልተፈቀደላቸውም።¹⁶

10. 1ኛ ጢሞ. 2:1-3

11. 1ኛ ጴጥ. 2:17

12. ማቴ. 22:21፤ ሮሜ 13:6+7

13. ሮሜ 13:5፤ ቲቶ 3:1

14. 1ኛ ጴጥ. 2:13-16

15. ሮሜ 13:1፤ የሐዋ. 25:9-11፤ 2ኛ ጴጥ. 2:1፤ 10፤ 11፤ ይሁ. 8-11

16. ማር. 10:42-44፤ ማቴ. 23:8-12፤ 2ኛ ጢሞ. 2:24፤ 1ኛ ጴጥ. 5:3

ምዕራፍ ሃያ አራት ጋብቻና ፍቺ

1. ጋብቻ በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት መካከል ሊሆን ይገባል። ለማንም ሰው ከአንዲት ሴት በላይ ማግባት አልተፈቀደለትም፤ እንዲሁም አንዲት ሴት በአንድ ጊዜ ከአንድ በላይ ባል ሊኖራት አይገባም።¹

1. ዘፍ. 2:24፤ ማቴ. 19:4-6፤ ሮሜ 7:3፤ ምሳ. 2:17

2. ጋብቻ ለባልና ለሚስት እርስበርስ መደጋገፊያ፤² በሕጋዊ መንገድ የሰውን ልጅ ዘር ለማባዣ፤ ቤተ ክርስቲያንን በቅዱስ ዘር ለመገንቢያና³ የዝመትን ርኩስት መከላከያ እንዲሆን ተመሥርቷል።

2. ዘፍ. 2:18፤ ኤፌ. 5:28፤ 1ኛ ጴጥ. 3:7

3. ዘፍ. 1:28፤ 9:1፤ ሚል. 2:15

4. 1ኛ ቆሮ. 7:2+9

3. በማስተዋል መወሰን እስከቻሉ ድረስ ሁሉም ዓይነት ሰዎች ማግባት ተፈቅዶላቸዋል።⁵ ሆኖም ክርስቲያን በጌታ ውስጥ ብቻ

ለመጋባት ግዴታ አለበት።⁶ ስለዚህም በርግጥ በተሐድሶ! ሃይማኖት የሚያምኑ፤ የማያምኑትን፤ የጳጳስ ተከታዮችን ወይም ሌሎችን ጣዖት አምላኪዎችን ማግባት የለባቸውም። እንዲሁም እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች በሕይወታቸው መጥፎ የሆኑትንና ፍርድ የሚያስከትል ሐሰተኛ ትምህርት የሚከተሉትን በማግባት በማይመች አኳኋን መጠመድ የለባቸውም።⁷

5. ዕብ. 13:41 1ኛ ጢጥ. 4:31 1ኛ ቆሮ. 7:36-38፤ ዘፍ. 24:57+58

6. 1ኛ ቆሮ. 7:39

7. ዘፍ. 34:14፤ ዘጸ. 34:16፤ 2ኛ ቆሮ. 6:14፤ ዘዳ. 7:3+4፤ 1ኛ ነገ. 11:4፤ ነሀ. 13:25-27፤ ሚሊ. 2:11+12

4. ጋብቻ በቃሉ በተከለከለ የቅርብ ዘመድ መካከል መሆን የለበትም።⁸ ይህም ዓይነት ጋብቻ በምንም የሰው ሕግ ወይም በሰዎች ውል በመመረቅ ጸድቆ፤ እነዚያ ሰዎች በባልና ሚስትነት አብረው ለመኖር አይችሉም።⁹

8. ዘሌ. 18:6-17+24-30፤ 20:19፤ 1ኛ ቆሮ. 5:1፤ አጥ. 2:7

9. ማር. 6:18፤ ዘሌ. 18:24-28

5. አመንዝራነት ወይም ዝሙት ከጋብቻ ውል በኋላ ተፈጽሞ፤ ጋብቻው ከመፈጸሙ በፊት ከታወቀ፤ በደሉን ያልፈጸመው ውሉን ለማፍረስ መብት አለው።¹⁰ ከጋብቻ በኋላ ስለሚፈጽም ምንዝርና፤ በደሉን ያልፈጸመው ወገን፤ በሕግ ፍችን መጠየቅ ይችላል።¹¹ ከፍችውም በኋላ አጥፊው እንደሞተ ያህል ተቆጥሮ፤ በደሉን ያልፈጸመው ዳግመኛ ለማግባት ተፈቀደለታል።¹²

10. ማቴ. 1:18-20፤ ዘዳ. 22:23+24

11. ማቴ. 5:31+32

12. ማቴ. 19:9፤ ሮሜ 7:2+3

6. ምንም እንኳ የሰው ርኩሰት እጅግ ከመከፋቱ የተነሣ እግዚአብሔር በጋብቻ አንድ ያደረጋቸውን ያለ አግባብ ለመለያየት ክርክር ቢያጠነጥንም ቅሎ፤ ጋብቻ ሊፈርስ የሚችለው በዝሙት ምክንያት ነው። ጋብቻን በእንቢተኝነት ጥሎ ሄዶ፤ ቤተ

¹ተሐድሶ የተባሉት በ16ኛው መቶ ዓመት በአውሮፓ የሮማን ቤተ ክርስቲያን ስሕተት ትምህርት በመቃወም የተነሡት ናቸው። በተጨማሪም ጳጳስ የሚለው ቃል እንዲሁ የሮማ ቤተ ክርስቲያንን ጳጳስ ነው።

ክርስቲያንም ሆነች መንግሥት፤ አጥፊውን ሊያርሙት ሳይችሉ ሲቀሩ፤ መፍታት ተፈቅዷል።¹³ ይህም ሆኖ ላለ ግን፤ ፍችው ሕግንና ሥነ ሥርዓትን የተከተለ እንጂ፤ ነገሩ በሚፋቱት ሰዎች መካከል ብቻ ተወስኖ፤ በራሳቸው ፈቃድና መብት ብቻ ሊፈጸም አይገባም።¹⁴

13. ማቴ. 19:8÷9 1ኛ ቆሮ. 7:15፤ ማቴ. 19:6

14. ዘጸ. 24:1-4

ምዕራፍ ሃያ አምስት ቤተ ክርስቲያን

1. የማትታየው ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ሥርና በአንድ አካል ሆኖ፤ የተመረጡት ሁሉ ቁጥር ሙሉት ናት። እነርሱም እስከ አሁን ያመኑትና ወደፊት የሚያምኑት ሁሉ ናቸው። ይህችም አንዲቷ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ ሙሽራ፤ የክርስቶስ አካል፤ ሁሉን የሚሞላ የእርሱ ሙሉት ናት።¹

1. ኤፌ. 1:10÷22÷23፤ 5:23÷27÷32፤ ቆላ. 1:18

2. የምትታየው ቤተ ክርስቲያንም ዓለም አቀፍ ናት። እንደ ብሉይ ኪዳን ጊዜ በአንድ ሕዝብ ብቻ ሳትወሰን፤ በዓለም ሁሉ እውነተኛውን የክርስቲያን ኃይማኖት የሚቀበሉትንና² ልጆቻቸውን³ ሁሉ የምታቅፍ ናት። የክርስቶስ መንግሥት ናት።⁴ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ናት።⁵ ከእርሷም ውጭ በመሆን ደኅንነትን የምንቀበልበት ሌላ መንገድ አልተሰጠንም።⁶

2. 1ኛ ቆሮ. 1:2፤ 12:12÷13፤ መዝ. 2:8፤ ራእ. 7:9፤ ሮሜ 15:9-12

3. 1ኛ ቆሮ. 7:14፤ የሐዋ. 2:39፤ ዘፍጥ. 17:7-12፤ ሕዝ. 16:20÷21፤ ሮሜ 11:16፤ 4:12÷16÷24፤ ገላ. 3:7÷9÷14

4. ማቴ። 13:47፤ ኢሳ. 9:7፤ ሉቃ. 1:32÷33፤ የሐዋ. 2:30-36፤ ቆላ. 1:13፤ ኤፌ. 2:19፤ 3:15

5. ኤፌ. 2:19፤ 3:15

6. የሐዋ. 2:47

3. ስለዚህ ለምትታየው ለዓለም አቀፊቱ ቤተ ክርስቲያን፤ በዚህ ሕይወት፤ ዓለም እስከሚፈጸምበት ጊዜ ድረስ፤ ቅዱሳንን እንድትሰበስብባቸውና እንድታንጽባቸው ክርስቶስ አገልግሎትን፤ ቃሉን፤ ሥርዓትን ሰጥቷታል። ራሱም አብሮ በመገኘትና በመንፈሱ

እንደተስፋው፤ በቃሉ መሠረት፤ የሰጣትን አገልግሎት ለዚህ ዓለማ
እንዲበቁ ያደርጋቸዋል።⁷

7. 1ኛ ቆሮ. 12:28፤ ኤፌ. 4:11-13፤ የሐዋ. 28:19-20፤ ኢላ. 59:12

4. ይህች የምትታየው ዓለም አቀፊቱ ቤተ ክርስቲያን እንዳንድ
ጊዜ በበለጠ ስትታይ፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ ባነሰ የምትታይበት ወቅት
አለ።⁸ የዚህች ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያን አባላት፤ አጥቢያ
አብያተ ክርስቲያናት በውስጣቸው የወንጌል ትምሕርት
እንደመሠጠቱና ተቀባይነት እንደማግኘቱ መጠን፤ ምሥጢራት
እንደመፈጸማቸው መጠን፤ የቤተ ክርስቲያን ጉባኤ እንደቃሉ
እንደመካሄዱ መጠን፤ ንጽሕናቸውም እንዲሁ ይሆናል።⁹

8. ሮሜ 11:3-5፤ የሐዋ. 9:31፤ 2:41-47፤ 18:8-10

9. የሐዋ. 2:41-42፤ 1ኛ ቆሮ. 5:6-7፤ ራእ. ምእራፍ 2ኛ 3።

5. በምድር ላይ እጅግ ንጹሕ የተባሉት አብያተ ክርስቲያናት
እውነትም ስሕተትም ተደብልቶ ይገኛቸዋል።¹⁰ እንዳንዶችም
ፍጹም ስለተበላሹ፤ የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት መሆናቸው
ቀርቶ፤ የሰይጣን ምክራብ ሆነዋል።¹¹ ይህም ሆኖ ግን በምድር ላይ
እግዚአብሔርን እንደ ፈቃዱ የምታመልክ ቤተ ክርስቲያን መኖሯ
አይቀርም።¹²

10. 1ኛ ቆሮ. 13:12፤ ራእ. ምእራፍ 2ኛ 3፤ ማቴ. 13:24-30-47

11. ማቴ. 23:37-39፤ ሮሜ 11:18-22

12. ማቴ. 16:18፤ 28:19-20፤ መዝ. 45:16-17፤ 72:17፤ 1ኛ ቆሮ.
15:51-52፤ 1ኛ ተሰ. 4:17

6. ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በስተቀር ሌላ የቤተ ክርስቲያን እራስ
ማንም የለም።¹³ የሮማም ጳጳስ በምንም መልክ ቢሆን የቤተ
ክርስቲያን ራስ ሊሆኑ አይችሉም።¹⁴

13. ቆላ. 1:18፤ ኤፌ. 1:22

14. ማቴ. 23:8-10፤ 1ኛ ጴጥ. 5:2-4

ምዕራፍ ሃያ ስድስት

የቅዱሳን አንድነት

1. ራስ ከሆናቸው ከክርስቶስ ጋር የተጣመሩ ቅዱሳን ሁሉ፤ ክርስቶስን በመንፈስ ቅዱስና በእምነት በጸጋው፤ በሥቃይ፤ በሞቱ፤ በትንሣኤው፤ በክብሩ ይተባበሩታል።¹ እርስ በእርሳቸውም በፍቅር በመተሳሰር፤ ከእያንዳንዳቸው ስጦታና ጸጋ፤ ኅብረት አላቸው።² ስለዚህም በግልም ሆነ በኅብረት፤ ለሥጋና ለነፍስ ጠቃሚ የሆኑትን ተገቢ አገልግሎቶች እርስ በእርሳቸው ሊሰጣጡ ግዳጅ አለባቸው።³

1. 1ኛ ዮሐ. 1:3፤ ኤፌ. 3:16-18፤ 2:5+6፤ ዮሐ. 1:16፤ ፊል. 3:10፤ ሮሜ 6:5+6፤ 8:17፤ 2ኛ ጢሞ. 2:12
2. ኤፌ. 4:15+16፤ 1ኛ ቆሮ. 12:7+12፤ 3:21-23፤ ቆላ. 2:19
3. 1ኛ ተሰ. 5:11+14፤ ሮሜ 1:11+12+14፤ 1ኛ ዮሐ. 3:16-18፤ ገላ. 6:10

2. ቅዱሳን በኅብረት የእግዚአብሔርን አምልኮ በመፈጸም መትጋት፤ የጋራ በልጽግና የሚያስከትሉትን የመንፈሳዊ አገልግሎቶች ማካሄድ፤ እንደ አቅማቸውና አንድ አሰራላጊነቱ የቁሳቁስ ችጋራቸውን ለማስወገድ መጣጣርና የተቀደሰ አንድነትና ኅብረት ለማድረግ፤ በእምነታቸው ይገደዳሉ።⁴ ይህም ኅብረት እግዚአብሔር እንዳስቻለ መጠን፤ በየቦታው ሁሉ የጌታ የኢየሱስን ስም ለሚጠሩ ሁሉ ሊሰጥ ይገባዋል።⁵

4. ዕብ. 10:24+25፤ ዮሐዋ. 2:42+46፤ ኢሳ. 2:3፤ 1ኛ ቆሮ. 11:20
5. 1ኛ ዮሐ. 3:17፤ 2ኛ ቆሮ. ምእራፍ 8ና 9፤ ዮሐዋ. 11:29+30፤ 2:44+45

3. ቅዱሳን ከክርስቶስ ጋር ያላቸው ኅብረት በምንም ዓይነት የአምላክነቱን ባሕርይ እንዲካፈሉ አያደርጋቸውም፤ ወይም በምንም ዓይነት ከክርስቶስ ጋር እኩል አያደርጋቸውም። ከነዚህ ሁለት ስሕተቶች ውስጥ አንዱንም እንኳ ማሰብ ትልቅ በደል ነው፤ ትልቅም ስድብ ነው።⁶ እንዲሁም ቅዱሳን ከእርስ በእርሳቸው ጋር ያላቸው ኅብረት፤ በየግል ያላቸውን የሐብት መብት የሚቀማ ወይም የሚሻማ አይደለም።⁷

6. ቆላ. 1:18+19፤ 1ኛ ቆሮ. 8:6፤ መዝ. 45:6+7፤ ዕብ. 1:6-9፤ ዮሐ. 1:14፤ 20:17
7. ዘጸ. 20:15፤ ኤፌ. 4:28፤ ዮሐዋ. 5:4

ምዕራፍ ሃያ ሰባት ምሥጢራት

1. ምሥጢራት ቅዱስ የሆኑ የሕይወት ቃል ኪዳን ምልክቶችና ማኅተሞች ናቸው።¹ የመሠረታቸውም በቀጥታ ራሱ እግዚአብሔር ነው።² ዓላማቸውም ክርስቶስንና የሚሰጠንን ጸጋ ለማመልከትና በክርስቶስ ያለንን የእኛ የሆነውን ሁሉ ለማረጋገጥ ነው።³ እንዲሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉትና በዓለም ውስጥ ባሉት መካከል የሚታይ ልዩነትን ለማስቀመጥ ነው።⁴ በቤተ ክርስቲያን ክልል ውስጥ ያሉትንም፤ እንደቃሉ መሠረት በክርስቶስ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ በጥብቅ ያሳስቧቸዋል።⁵

1. ሮሜ 4:11፤ ዘፍ. 17:7+10+11
2. ማቴ. 28:19፤ 1ኛ ቆሮ. 11:23
3. ሮሜ 6:3+4፤ ቆላ. 2:12፤ 1ኛ ቆሮ. 10:16፤ 11:25+26፤ ገላ. 3:27
4. ዘጸ. 12:48፤ ዘፍ. 34:14፤ 1ኛ ቆሮ. 10:21
5. ሮሜ 6:3+4 ገላ. 3:27፤ 1ኛ ጴጥ. 3:21፤ 1ኛ ቆሮ. 10:16፤ 5:7+8

2. በእያንዳንዱ ምሥጢር ውስጥ፤ በምልክቱና ምልክቱ በሚያመለክተው መካከል፤ ሥጋዊ ያልሆነ ነገር፤ ግን መንፈሳዊ የሆነ የምሥጢር ኅብረት ስለአለ፤ ያንዱ ስምና ውጤት ለሌላው ተላልፎ እናየዋለን።⁶ (ኅብስቱን፤ ሥጋዩ፤ ወይኑን፤ ደሜ ይላቸዋል)

6. ዘፍ. 17:10፤ ማቴ. 26:27+28፤ 1ኛ ቆሮ. 10:16-18

3. በትክክል በሚሰጡ ምሥጢራት በኩል የሚቀርበው ጸጋ፤ ከራሳቸው ከምሥጢራቱ የሚመነጭ አይደለም። እንዲሁም፤ ምሥጢራቱ ጠቃሚ የሚሆኑት፤ በሚሰጣቸው ሰው መንፈሳዊነት ወይም ፍላጎት ላይ የተመረኮዘ አይደለም።⁷ ምሥጢራት ጸጋ አስተላላፊና መሣሪያዎች እንዲሆኑ፤ ወሳኙ መንፈስ ቅዱስና⁸ የሚመሠርታቸው የእግዚአብሔር ቃል ናቸው። ይህም የእግዚአብሔር ቃል እንዴት በሥራ ላይ መዋል እንዳለባቸው መምሪያ ይሰጣል፤ በትክክለኛ መንገድ ለሚቀብሏቸውም የበረከትን ተስፋ ያበስራል።⁹

7. ሮሜ 2:28+29፤ 1ኛ ጴጥ. 3:21
8. 1ኛ ቆሮ. 12:13
9. ማቴ. 26:26-28፤ 28:19+20፤ ሉቃ. 22:19+20፤ 1ኛ ቆሮ. 11:26

4. በክርስቶስ በጌታችን በወንጌል የተመሠረተ ሁለት ምሥጢራት ብቻ አሉ። እነሱም ጥምቀትና ቅዱስ ቁርባን ናቸው። በቃሉ መሠርት በሥነ ሥርዓት ቅስና² በተቀበለ መጋቢ እንጂ በሌላ በማንም ሊሰጡ አይገባም።¹⁰

10. ማቴ. 28:19፤ 1ኛ ቆሮ. 11:20+23፤ 4:1፤ ኤፌ. 4:11+12

5. የብሉይ ኪዳን ምሥጢራት መንፈሳዊ ነገሮችን ያመለክቷቸውና ይመስሏቸው እንደነበር ሁሉ፤ እንዲሁም አሁን የአዲስ ኪዳን ምሥጢራት እንደዚያው ያደርጋሉ። የሁለቱም ኪዳኖች ምሥጢራት አሠራር አንድ ዓይነት ነው።¹¹

11. 1ኛ ቆሮ. 10:1-4፤ ሮሜ 4:11፤ ቆላ. 2:11+12

ምዕራፍ ሃያ ስምንት ጥምቀት

1. ጥምቀት በጌታችን በክርስቶስ የተመሠረተ የአዲስ ኪዳን ሥርዓት ነው።¹ ጥምቀት የሚጠመቀውን በምትታየው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማስገባት ብቻ ሳይሆን፤² ተጠማቂው የሕይወት ቃል ኪዳን ወራሽ መሆኑን፤³ ከክርስቶስ ጋር ተባባሪነቱን፤⁴ ዳግመኛ መወለዱን፤⁵ የኃጢአት ስርየት መቀበሉን፤⁶ በአዲስ ሕይወት ለመራመድ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ሕይወቱን ያስረከበ መሆኑን ለማረጋገጥ፤ ምልክትና ማኅተም እንዲሆን ነው።⁷ ጥምቀት በራሱ በክርስቶስ የተመሠረተ ነው፤ በክርስቶስም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሊጸና ይገባዋል።⁸

1. ማቴ. 28:19

2. 1ኛ ቆሮ. 12:13፤ ገላ. 3:27+28

3. ሮሜ 4:11፤ ቆላ. 2:11+12

4. ገላ. 3:27፤ ሮሜ 6:5

5. ዮሐ. 3:5፤ ቲቶ 3:5

6. ማር. 1:4፤ ዮሐዋ. 2:38፤ 22:16

² ቂስ የምንለው ለቃሉ አገልግሎት እጅ በመጫን የተለየና ሥልጣንን የተቀበለ የቤተ ክርስቲያን ሹም ነው። ቤተ ክርስቲያንን ቃሉን ይሰብካል፤ ምሥጢራትን ይሰጣል፤ እንዲሁም ከሽማግሌዎች ጋር በመተባበር ቤተ ክርስቲያንን ያስተዳድራል።

7. ሮሜ 6:3÷4
8. ማቴ. 28:19÷20

2. ለዚህ ምሥጢር አገልግሎት የሚውለው ውሃ ሆኖ፤ ተጠማቂው በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም፤ ለወንጌል ሥራ በሥርዓት በተሾመ የቃሉ አገልጋይ (ቄስ) ይጠመቃል።⁹

9. የሐዋ. 10:47፤ 8:36÷38፤ ማቴ. 28:19

3. ተጠማቂውን በውሃ ውስጥ መንከር አስፈላጊ ስላይደለ፤ ጥምቀት በማፍሰስና በመርጨትም ሊፈጸም ይችላል።¹⁰

10. ዕብ. 9:10÷13÷19÷21፤ ማር. 7:2-4፤ ሉቃ. 11:38

4. መጠመቅ የሚገባቸው በክርስቶስ አምነው የሚታዘዙት¹¹ ብቻ ሳይሆኑ፤ ሁለቱም ወይም አንዱ ብቻ አማኝ ከሆኑ ወላጆች የሚወለዱ ሕፃናት ጭምር ናቸው።¹²

11. የሐዋ. 2:41፤ 8:12÷13፤ 16:14÷15፤ ዘፍ. 17:7-14፤ ገላ. 3:9÷14፤ ቆላ. 2:11÷12፤ 2:38÷39፤ ሮሜ 4:11÷12፤ ማቴ. 19:13፤ 28:19፤ ማር. 10:13-16፤ ሉቃ. 18:15-17፤ 1ኛ ቆሮ. 7:14

5. ምንም እንኳ ይህንን ሥርዓት መናቅ ወይም መተው ትልቅ ኃጢአት ቢሆንም¹³፤ ያለጥምቀት ሰው የማይድንና ዳግም የማይወለድ እስኪሆን ድረስ¹⁴ ወይም የተጠመቁ ሁሉ ያለጥርጥር ዳግመኛ ተወልደዋል ለማለት እስከምንደፍር ድረስ ጸጋና ደኅንነት ከጥምቀት ጋር ያልመለያየት አልተቆራኙም።¹⁵

13. ዘፍ. 17:14፤ ማቴ. 28:19፤ የሐዋ. 2:38፤ ሉቃ. 7:30
14. ሮሜ 4:11፤ የሐዋ. 10:2÷4÷22÷31÷45÷47
15. የሐዋ. 8:13÷23

6. የጥምቀት መንፈሳዊ ፍሬ ጥምቀቱ በተፈጸመ ወቅት ሳይገኝ ይችላል።¹⁶ ይህም ሆኖ ሳለ ግን ሥነ ሥርዓቱ በትክክል ሲፈጸም ለአዋቂም ሆነ ለሕፃን ያ ጸጋ በራሱ በእግዚአብሔር የፈቃድ ምክርና ራሱ በወደደው ጊዜ ለጠራቸው ይፈጸማቸዋል። ለእነርሱ በመንፈስ ቅዱስ ሥራ በተስፋው የተሰጠው ጸጋ በሥርዓቱ በውጭ ዓይን መታየት ብቻ ሳይሆን በእርግጥ በልባቸውም ይሰጣቸዋል።¹⁷

16. ዮሐ. 3:5÷8
17. ሮሜ 6:3-6፤ ገላ. 3:27፤ 1ኛ ጴጥ. 3:21፤ የሐዋ. 2:38÷41

7. የጥምቀት ሥርዓት ለአንድ ሰው አንድ ጊዜ ብቻ መፈጸም አለበት።¹⁸

18. ሮሜ 6:3-11

ምዕራፍ ሃያ ዘጠኝ ቅዱስ ቁርባን

1. በዚያች አልፎ በተሰጠባት ምሽት የጌታ እራት ተብሎ የሚጠራውን የሥጋውንና የደሙን ምሥጢር ጌታችን መሠረተ። ዳግም እስከሚመለስ ድረስ በመሠረታት ቤተ ክርስቲያን ሁልጊዜ እንዲጠበቅ አዘዘ። ክርስቶስ በሞቱ ራሱን መስዋዕት አድርጎ እንደሠዋ ይህ ሥርዓት የሁልጊዜ መታሰቢያው ነው። በተጨማሪም ይህ ምሥጢር ለእውነተኛ አማኞች የክርስቶስን የመስዋዕት ፍሬ፣ በክርስቶስ እድገታቸውንና ከክርስቶስ መመገባቸውን፣ ለክርስቶስ ለመታዘዝ ያለባቸውን ዕዳ ያትምላቸዋል። ከክርስቶስ ጋር ላላቸው ጎብረትና የክርስቶስ መንፈሳዊ አካል አባሎች ስለሆኑ እርስ በእርሳቸው ላላቸው ጎብረት ማስረጃና ማረጋገጫ ይሆናቸዋል።¹

1. 1ኛ ቆሮ. 11:23-26፤ 10:16+17፤ 12:13

2. በዚህ ምሥጢር ክርስቶስ በተደጋጋሚ መስዋዕት ሆኖ ለአብ አይቀርብም። በፍጹምም ለሕያዋንና ለሙታን ኃጢአት ማስተስሪያ የሚቀርብ መስዋዕት አይደለም።² ግን ለዚያ ክርስቶስ በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ ለፈጸመው አንዱ መስዋዕት የመታሰቢያ መንፈሳዊ ቁርባን ሆኖ ለእግዚአብሔር ማመስገኛ ይቀርባል።³ ስለዚህ የሮማ ቤተ ክርስቲያን ይህንን መስዋዕት አድርጋ ማቅረቧ አስጸያፊ ነው። ይህ ሁኔታ ያንን አንዱን የክርስቶስን መስዋዕት ተቀናቃኝ በመሆን ያበላሻል። ለተመረጡትም የኃጢአት ማስተስሪያ የሚሆነው አንዱ የክርስቶስ መስዋዕት ብቻ ነው።⁴

2. ዕብ. 9:22+25+26+28፤ 10:10-14

3. 1ኛ ቆሮ. 11:24-26፤ ማቴ. 26:26+27፤ ሉቃስ 22:19+20

4. ዕብ. 7:23+24+27፤ 10:11+12+14+18

3. ጌታ ኢየሱስ በዚህ ምሥጢር ሥርዓት መሥራች ቃሉን ለሕዝቡ እንዲሰብኩ፣ እንዲጸልዩ፣ ጎብስቱንና ወይኑን በመባረክ ከተራነት ወደ ቅዱስ አገልግሎት እንዲለዩላቸው፣ ጎብስቱን እንዲቆርሱ፣

አራሳቸው በመካፈል ጽዋውንም አንስተው ለምእመናኑ እንዲሰጡ⁵
ቀሳውስትን ወይም የቃሉን መጋቢያንን ሾጧቸዋል። የቁርባኑ
ሥርዓት በሚካሄድበት ጊዜ በቤተ ክርስቲያኑ ጉባኤ ያልተገኙ
ከቁርባኑ መካፈል አይችሉም።⁶

5. 1ኛ ቆሮ. 10:16

6. ማቴ. 26:27+28፤ ማር. 14:23፤ 1ኛ ቆሮ. 11:25-29

4. በግል ቅዱስ ቁርባንን መቀበል፣ የቃሉ አገልጋይ ወይም ሌላ
ሰው በራሱ ብቻውን ቁርባንን መቀበል፣⁷ እንዲሁም ከምእመናኑ
ጽዋውን መንፈግ፣⁸ ኅብስቱንና ጽዋውን ማምለክ፣ ኅብስቱንና
ጽዋውን ወደላይ ከፍ እያደረጉ ማዞርና የአምልኮ ስግደት
መስጠት፣ በቃሉ ላልተፈቀደ የሃይማኖት ተግባር ላይ ማዋል፣
እነዚህ ሁሉ የቅዱስ ቁርባንን ባሕርይና ክርስቶስ ቁርባንን
ሲመሠርት ያቀደውን ዓላማ ይቃወማሉ።⁹

7. 1ኛ ቆሮ. 10:16

8. ማቴ. 26:27+28፤ ማር. 14:23፤ 1ኛ ቆሮ. 11:25-29

9. ማቴ. 15:9

5. ለዚህ ተግባር የተለዩት ኅብስቱና ወይኑ በክርስቶስ የተመሠረቱ
እንደመሆናቸው መጠን ከክርስቶስ ሥቃይ ጋር እውነተኛ ዝምድና
አላቸው። ይህ ዝምድና ግን መንፈሳዊ ብቻ ነው። በዚህ ዘምድና
ምክንያት ኅብስቱና ወይኑ በሚመስሉት በክርስቶስ ሥጋና ደም
ይሰየማሉ።¹⁰ ይሁን እንጂ ባሕርያቸው ሳይቀየር እንደበፊቱ ያው
ኅብስትና ወይን ናቸው።¹¹

10. ማቴ. 26:26-28

11. 1ኛ ቆሮ. 11:26-28፤ ማቴ. 26:29

6. ኅብስቱና ወይኑ በመጋቢው መባረክ ወይም በሌላ መንገድ ወደ
ፍጹም የክርስቶስ ሥጋና ደም ይለወጣሉ የሚለው ትምህርት
ለመጽሐፍ ቅዱስ ቀርቶ ለሰው አእምሮና ግምት እንኳ አስጸያፊ
ነው። ይህ ትምህርት የቅዱስ ቁርባንን ትርጉም ማበላሸት ብቻ
ሳይሆን ለብዙ ዓይነት ክንቱ አምልኮና ጣዖት መነሻ ሆኗል።¹²

12. የሐዋ. 3:21፤ 1ኛ ቆሮ. 11:24-26፤ ሉቃ. 24:6+39

7. ምእመናን በትክክለኛ መንገድ ከኅብስቱና ከወይኑ በአፋቸው
ሲካፈሉ¹³ በእምነት ደግሞ በእርግጥ፣ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ፣

የተሰቀለውን ክርስቶስን ይመገባሉ። ከሞቱም የሚገኘውን በረከት ሁሉ ይቀበላሉ። በሚታይና በሚጨበጥ መንገድ ሳይሆን፤ ወይም ከኅብስቱና ከወይኑ ጋር በሥጋ በመዛመድ ሳይሆን፤ ኅብስቱና ወይኑ ለምእመናን እጅ፤ ዓይንና አፍ እንደሚቀርቡላቸው ሁሉ፤ እንዲሁም ደግሞ የክርስቶስ ሥጋና ደም ከኅብስቱና ከወይኑ ጋር በመንፈሳዊ ኅብረት ተቆራኝቶ ለእምነታቸው ይቀርብላቸዋል።¹⁴

13. 1ኛ ቆሮ. 11:28

14. 1ኛ ቆሮ. 10:16፤ 10:3÷4

8. ምንም እንኳ የማያውቁና በኃጢአት የሚኖሩ ሰዎች በውጭ ከኅብስቱና ከወይኑ ቢካፈሉም ኅብስቱና ወይኑ የሚመስሉትን መንፈሳዊዩን በረከት አይቀበሉም። ነገር ግን በማይገባ መንገድ በመካፈላቸው የጌታ ሥጋና ደም ባለዕዳ ይሆናሉ፤ ለፍርድም ይሆንባቸዋል። ስለዚህ የማያውቁና በኃጢአት የሚኖሩ ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ሊኖራቸው እንደማይችል ሁሉ፤ ለክርስቶስ ገበታም በቂ አይደሉም። በኃጢአት እየኖሩ ሳሉ ከቅዱስ ቁርባን ቢካፈሉ¹⁵ ወይም ወደ ገበታው እንዲቀርቡ ቢደረጉ¹⁶ በክርስቶስ ላይ ታላቅ በደል ይፈጽማሉ።

15. 1ኛ ቆሮ. 11:27-29፤ 10:21፤ 2ኛ ቆሮ. 6:14-16

16. 1ኛ ቆሮ. 4:11፤12፤ 12:28፤ ማቴ. 12:28፤ 28:18-20፤ ዮሐ. 18:36

ምዕራፍ ሠላሳ የቤተ ክርስቲያን ቅጣት

1. የቤተ ክርስቲያን ንጉሥና ራስ ጌታ ኢየሱስ ከመንግሥት በተለየ መልኩ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች እጅ ለቤተ ክርስቲያን አስተዳደርን መሥርቷል።¹

1. ኢሳ. 9:6÷7፤ ቆላ. 1:18፤ 1ኛ ጢሞ. 5:17፤ 1ኛ ተሰ. 5:12፤ ዮሐዋ. 20:17÷28፤ ዕብ. 13:7÷17÷24፤ ኤፌ. 4:11፤12፤ 1ኛ ቆሮ. 12:28፤ ማቴ. 28:18-20፤ ዮሐ. 18:36

2. የመንግሥተ ሰማይ መከፈቻ ለእነዚህ የቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪዎች ተሰጥቷል። ስለዚህም በኃጢአት ለማሰርና ኃጢአትን ለመፍታት ሥልጣን አላቸው። ይህም ማለት ንስሐ ለማይገቡ በቃሉና በቤተ ክርስቲያን ቅጣት መንግሥተ ሰማይን

ለመዝጋት፤ ንስሐ ለሚገቡ በወንጌል አገልግሎትና ቅጣትን በማንሳት መንግሥተ ሰማይን ለመክፈት ይችላሉ።²

2. ማቴ. 16:19፤ 18:17+18፤ ዮሐ. 20:21-23፤ 2ኛ ቆሮ. 2:6-8

3. ለጊዜው በኃጢአት የወደቁ ወገኖችን ለመመለስና ገንዘብ ለማድረግ፤ ሌሎች ተመሳሳይ ጥፋት እንዳይፈጽሙ ለማስጠንቀቅ፤ መላው ሊጥ እንዳይበካ እርሾውን ለማስወገድ፤ የክርስቶስን ክብርና የወጌልን ቅዱስ እምነት ለመጠበቅ፤ የእግዚአብሔርን ፍርድ ለመከላከል አጥፊ ክርስቲያኖችን ሁሉ ቤተ ክርስቲያን ልትቀጣ ያስፈልጋታል።³ ቃል ኪዳንንና የቃል ኪዳን ማኅተም በመጥፎቻችና በአመጸኞች ሲረከስ ቤተ ክርስቲያን ችላ ብትል፤ የእግዚአብሔር ቁጣ በራሷም ላይ ሊወርድባት ይችላል።

3. 1ኛ ቆሮ. 5:1-13፤ 1ኛ ጢሞ. 5:20፤ ማቴ. 7:6፤ 1:20፤ 11:27-34፤ ይሁ. 23

4. ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ዓላማዎች በበለጠ እንዲከናወኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቅጣት እንደጥፋቱና እንደአጥፊው በደል መጠን በመጀመሪያ በተግሣጽ፤ ከዚያም ለተወሰነ ጊዜ ከቅዱስ ቁርባን በማግለል፤ ከዚያም ጭራሽ ከቤተ ክርስቲያን አባልነት በማግለል ሊካሄድ ይገባል።⁴

4. 1ኛ ተሰ. 5:12፤ 2ኛ ተሰ. 3:6+14+15፤ 1ኛ ቆሮ. 5:4+5+13፤ ማቴ. 18:17፤ ቲቶ 3:10

ምዕራፍ ሠላሳ አንድ ሲኖዶስና ጉባኤ

1. ቤተ ክርስቲያን በሚገባ እንድትተዳደርና እንድትታነጽ ሲኖዶስና ጉባኤ ያስፈልጋሉ።¹ እነዚህን ሲኖዶሶችና ጉባኤዎች ለመመሥረት የሚችሉ፤ በየአጥቢያው ቤተ ክርስቲያን፤ ለማፍረስ ሳይሆን ለመገንባት፤ በክርስቶስ የተሾሙት መሪዎች ናቸው።² እነዚህ መሪዎች ለቤተ ክርስቲያን ያስፈልጓታል ብለው በገመቱት ቁጥር ሲኖዶሶችና ጉባኤዎች ሊሰባሰቡ ይገባል።³

1. ዮሐዋ. 15:2+4+6

2. ዮሐዋ. 15:1-35

3. ዮሐዋ. 15:1-35፤ 20:17

2. እምነትን በሚመለከት፤ ክርክርና ሕሊናን በሚመለከት፤ እንዲሁም የአምልኮ ስብሰባዎች በሚገባ እንዲካሄዱና ቤተ ክርስቲያን በሚገባ እንድትተዳደር፤ ሕግንና መመሪያን ለማውጣት፤ በተዛቡ ውሳኔዎች ምክንያት የሚነሱትን አቤቱታዎች ሰምቶ ተገቢ ፍርድ ለመስጠት፤ መብት ያላቸው ሲኖዶስና ጉባኤዎች ናቸው። ሲኖዶስና ጉባኤዎች የሚያስተላልፉአቸው ውሳኔዎች ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በመስማማታቸው ብቻ ሳይሆን፤ በቃሉ በመመሥረት ሥልጣን ያላቸው ሥርዓቶች ስለሆኑ፤ በአክብሮት ሊቀበሏቸው ይገባል።⁴

4. የሐዋ. 15:15+19+24+27-31፤ 16:4፤ ማቴ. 18:17-20

3. ከሐዋሪያት ዘመን ጀምረው የነበሩት፤ ልዩ የሆኑም ሆኑ ጠቅላላ ሲኖዶሶችና ጉባኤዎች፤ ሊሳሳቱ ይችላሉ፤ ብዙዎቹም ተሳስተዋል። ስለዚህ ሲኖዶስና ጉባኤ እምነትንና ሕይወትን እንዲረዱ እንጂ እንዲገዙ አልተፈቀደም።⁵

5. ኤፌ. 2:20፤ የሐዋ. 17:11፤ 1ኛ ቆሮ. 2:5፤ 2ኛ ቆሮ. 1:24፤ ኢሳ. 8:19+20፤ ማቴ. 15:9

4. ሲኖዶስና ጉባኤ የሚመለከቷቸውና የሚወስኗቸው ነገሮች የቤተ ክርስቲያን ጉዳዮች ብቻ ሊሆኑ ይገባል። ከሥልጣናቸው ውጭ ስለሆኑ ነገሮች በትሕትና አቤቱታና ልመና ከማቅረብ በስተቀር ወይም በመንግሥት ባለሥልጣን በተጠየቁ ጊዜ ሕሊናን ለማሳረፍ ምክርን ለመስጠት ካልሆነ በስተቀር በመንግሥት ጉዳዮች ጣልቃ መግባት የለባቸውም።⁶

6. ሉቃ. 12:13+14፤ ዮሐ. 18:36፤ ማቴ. 22:21

ምዕራፍ ሠላሳ ሁለት

ከሞት በኋላ የሰዎች ሁኔታና የሙታን ትንሣኤ

1. ሰዎች ከሞቱ በኋላ ሥጋ ወደ አፈር ይመለሳል፤ መበስበስንም ያያል።¹ ነፍሳቸው ግን አትሞትም ወይም አትተኛም። የማትሞትም ስለሆነች ወዲያውኑ ወደሰጣት ወደ እግዚአብሔር ትመለሳለች።² የጻድቃን ነፍስ በዚያን ጊዜ በቅድስና ብፁዕ በመሆን ወደ

መንግሥተ ሰማይ ትሄዳለች። እዚያም የእግዚአብሔርን ፊት በብርሃንና በክብር እያየች የሥጋዋን ትንሣኤ ተጠባበቃለች።³ የኃጢአተኞች ነፍስ ግን ወደ ሲኦል ትጣላለች። በሥቃይና በፍጹም ጨለማ ለታላቁ የፍርድ ቀን ተጠበቃለች።⁴ ከእነዚህም ከሁለቱ በታዎች በስተቀር ከሥጋ ተለይተው ለሄዱ ነፍሳት ሌላ ቦታ አለ ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ አይናገርም።

1. ዘፍ. 3:19፤ የሐዋ. 13:36
2. ሉቃ. 23:43፤ መክ. 12:7
3. ዕብ. 12:23፤ 2ኛ ቆሮ. 5:1+6+8፤ ፊል. 3:21፤ ኤፌ. 4:10፤ ሮሜ 3:8+23
4. ሉቃ. 16:23+24፤ የሐዋ. 1:25፤ ይሁ. 6+7፤ 1ኛ ጴጥ. 3:19

2. በመጨረሻው ቀን በሕይወት ያሉት ምእመናን አይሞቱም ነገር ግን ይለወጣሉ።⁵ በክርስቶስ የሆኑ ሙታን ሁሉ ሥጋቸው ከነፍሳቸው ጋር ዳግመኛ ለዘላለም በመገናኘት በዚያው በነበራቸው ሥጋ በክብር ተለውጠው ይነሣሉ።⁶

5. 1ኛ ተሰ. 4:17፤ 1ኛ ቆሮ. 15:51+52
6. ዮሐ. 5:25-29፤ የሐዋ. 24:15፤ ኢዮ. 19:26+27፤ ዳገ. 12:2፤ 1ኛ ቆሮ. 15:42-44

3. የኃጥአን ሥጋ በክርስቶስ ኃይል ለውርደት ይነሣል። የጻድቃን ሥጋ በመንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን የክብር ሥጋ መስሎ ለክብር ይነሣል።⁷

7. የሐዋ. 24:15፤ ዮሐ. 5:25-29፤ 1ኛ ቆሮ. 15:43፤ ፊል. 3:21

ምዕራፍ ሠላሳ ሦስት የመጨረሻው ፍርድ

1. እግዚአብሔር በዓለም ላይ ከአብ ኃይልና ፍርድ በተሰጠው በኢየሱሱ ክርስቶስ በጽድቅ የሚፈርድበት ቀን ቀጥሯል።¹ በዚያ ቀን ያመፁት መላእክት ብቻ ሳይሆኑ³፤ በዓለም ላይ የኖሩ ሰዎች ሁሉ ስለ አሳባቸው፤ ስለ ቃላቸው፤ ስለ ሥራቸው መልስ ለመስጠት፤ በሕይወታቸው ለሠሩት መልካምም ቢሆን መጥፎ፤ እንደ ሥራቸው ብድራትን ለመቀበል በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ይቀርባሉ።⁴

1. የሐዋ. 17:31

2. ዮሐ. 5:22+27

3. ይሁ. 6 2ኛ ጴጥ. 2:4

4. 2ኛ ቆሮ. 5:10፤ መክ. 12:14፤ ሮሜ 2:16፤ 14:10+12፤ ማቴ. 12:36+37

2. ይህን ቀን ሲቀጥር የእግዚአብሔር ዓላማ የምሕረቱን ክብር ለዘላለም ሕይወት በተመረጡት ለመግለጽ፤ የፍርድን ክብር መጥፎዎችና ዓመፀኞች ስለሆኑ ባልተመረጡት ለመግለጽ ነው። በዚያን ጊዜ ጳድቃን ወደ ዘላለም ሕይወት ሄደው ሙሉ ደስታንና እረፍትን ከጌታ ፊት ሲቀበሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን የማያውቁት ክፉዎችና የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ያልታዘዙት በዘላለም ጥፋት ከጌታ ፊትና ከኃይሉ ክብር ርቀው ወደ ዘላለም ሥቃይ ይጣላሉ።5

5. ማቴ. 25:31-46፤ 25:21፤ ሮሜ 2:5+6፤ 9:22+23፤ የሐዋ. 3:19፤ 2ኛ ተሰ. 1:7-10

3. ሰዎችን ሁሉ ከኃጢአት ለመከላከልና ጳድቃን በመከራቸው እንዲጽናኑ ለማድረግ በእርግጥ የፍርድ ቀን እንደሚኖር ክርስቶስ እንደሚያረጋግጥልን ሁሉ⁶፤ እንዲሁም ደግሞ ሥጋዊ መመኪያቸውን ሁሉ ትተው ጌታ በየተኛው ሰዓት እንደሚመጣ አያውቁምና ሁልጊዜ እንዲጠብቁ፤ እንዲሁም «ጌታ ኢየሱስ ቶሎና» ለማለት ሁልጊዜ የተዘጋጁ እንዲሆኑ፤ ያ ቀን መቼ እንደሚሆን ከሰዎች ተሰውሯል።⁷

6. 2ኛ ጴጥ. 3:11+14፤ 2ኛ ቆሮ. 5:10+11፤ 2ኛ ተሰሎ. 1:5-7፤ ሉቃ. 21:28፤ ሮሜ 8:23-25

7. ማቴ. 24:36+41-44፤ ማር. 13:35-37፤ ሉቃ. 12:35+36፤ ራእ. 22:20።

አጭሩ ከታኪዝም

በጥያቄና በመልስ የተዘጋጀ
መንፈሳዊ ትምህርት

ጥያቄ 1

የሰው ዋና ዓላማ ምንድነው?

መልስ

የሰው ዋና ዓላማ እግዚአብሔርን ማክብርና በእርሱ ለዘላለም መደሰት ነው።

መዝ. 73:24-26፤ ሮሜ 11:36፤ 1ኛ ቆሮ. 10:3

ጥያቄ 2

እግዚአብሔርን እንዴት ባለ አኳኋን እያከበርነውና በእርሱም እየተደሰትን እንድንኖር የገለጠልን እሱ የሰጠን መሪ ሥርዓት ምንድነው?

መልስ

እግዚአብሔርን እንዴት ባለ አኳኋን እያከበርነውና በእርሱም እየተደሰትን እንድንኖር የገለጠልን እርሱ የሰጠን መሪ ሥርዓት በብሉይና በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት የሚገኘው የእርሱ ቃል ብቻ ነው።

ሉቃ. 16:31፤ 24:24+40፤ ዮሐ. 15:11፤ ገላ. 1:9፤ 2ኛ ጢሞ. 3:16-17፤ 2ኛ ሴፕ. 3:2+15-16

ጥያቄ 3

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረው ዋና ነገር ምንድነው?

መልስ

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረው ዋና ነገር ሰው ስለ እግዚአብሔር ምን ማመን እንዳለበትና እግዚአብሔር ከሰው የሚፈልገው አገልግሎት ምን እንደሆነ ነው።

ዮሐ. 5:39፤ 20:31፤ ሮሜ 15:4፤ 1ኛ ቆሮ. 10:11፤ 1ኛ ዮሐ. 1:3-4።

ጥያቄ 4

የእግዚአብሔር ባሕርይ እንዴት ያለ ነው?

መልስ

እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ በነዋሪነቱ፣ በጥበቡ፣ በኃይሉ፣ በቅድስናው፣ በቅንነቱ፣ በበጎነቱ፣ በእውነቱ ወሰን የሌለው ዘላለማዊና የማይለውጥ ነው።

ዘፍ. 17:1፤ ዘጸ. 3:14፤ 34:6-7፤ መዝ. 90:2፤ 145:3፤ ዮሐ. 4:24፤ ሮሜ 11:33፤ ያዕ. 1:17፤ ራእ. 4:8

ጥያቄ 5

ከአንዱ እግዚአብሔር በቀር ሌሎች ሕያዋንና እውነተኞች አማልክት አሉን?

መልስ

ከአንዱ እግዚአብሔር በቀር ሌሎች ሕያዋንና እውነተኞች አማልክት የሉም።

ዘጳ. 6:41 ኤር. 10:101 ዮሐ. 17:31 1ኛ ቆሮ. 8:4

ጥያቄ 6

በመለኮት ስንት አካላት አሉ?

መልስ

በመለኮት ሦስት አካላት አሉ፤ እነሱም አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ ናቸው። እነዚህም ሦስቱ አንድ አምላክ ናቸው። አንድ ሕላዌ አላቸው፤ በኃይልና በክብርም እኩል ናቸው።

ማቴ. 3:16-17፤ 28:19፤ ዮሐ. 1:1+5+18፤ ዮሐዋ. 5:3-4፤ 2ኛ ቆሮ. 13:14፤ ዕብ. 1:3

ጥያቄ 7

እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የወሰነው እንዴት ነው?

መልስ

እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የወሰነው በዘላለማዊ አሳቡ ነው። በዚህም አሳቡ እንደ ፈቃዱ ምክር ለራሱ ክብር የሚሆኑትን ነገሮች ሁሉ አስቀድሞ ወስኗል።

ዮሐዋ. 2:23፤ ሮሜ 11:36፤ ኤፌ. 1:11

ጥያቄ 8

እግዚአብሔር የወሰናቸውን ነገሮች እንዴት ይፈጽማል?

መልስ

እግዚአብሔር የወሰናቸውን ነገሮች የሚፈጽመው በመፍጠር ሥራውና በመግባት እግዚአብሔር ሥራው ነው።

ኢሳ. 40:26፤ ዳን. 4:35፤ ራእ. 4:11

ጥያቄ 9

የፍጥረት አፈጣጠር እንዴት ነው?

መልስ

የፍጥረት አፈጣጠር እግዚአብሔር በኃይሉ ቃል ከምንም ነገር ሁሉን እጅግ መልካም አድርጎ በስድስት ቀን የፈጸመው አሠራር ነው።

ዘፍጥ. 1:1+31፤ መዝ. 33:9፤ ዕብ. 11:3

ጥያቄ 10

እግዚአብሔር ሰውን እንዴት አድርጎ ፈጠረ?

መልስ

እግዚአብሔር ሰውን ወንድና ሴት አድርጎ በእውነት፣ በጽድቅና በቅድስና እንደራሱ መልክ ፈጠራቸው፤ በፍጥረቱም ላይ ገዥነትን ሰጣቸው።

ዘፍ. 1:27-28፤ ኤፌ. 4:24፤ ቆላ. 3:10

ጥያቄ 11

እግዚአብሔር የመጋቢነት ሥራውን እንዴት ያካሂዳል?

መልስ

እግዚአብሔር የመጋቢነት ሥራውን የሚያካሂደው በሙሉ ቅድስናው፣ በሙሉ ጥበቡና በሙሉ ኃይሉ፤ ፍጥረቱንና ተግባራቸውን በመንከባከብና በማስተዳደር ነው።

ነህ. 9:6፤ መዝ. 104:24፤ 145:17፤ ማቴ. 10:30፤ ዕብ. 1:3

ጥያቄ 12

ሰው በተፈጠረበት ሁኔታ እግዚአብሔር ምን አዘጋጀለት?

መልስ

እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረ በኋላ መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና በማለት፤ ሰው ፈጽሞ ቢታዘዝ የሚጸናለትን የሕይወት ተስፋ ሰጠው።

ዘፍ. 2:17፤ ገላ. 3:12

ጥያቄ 13

የመጀመሪያ ወላጆቻችን በተፈጠሩበት ሁኔታ ጸንተው ኖረዋልን?

መልስ

የመጀመሪያ ወላጆቻችን በግል የነፃ ምርጫቸው በመወሰን በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአትን ስለ ሠሩ ከተፈጠሩበት ሁኔታ ወደቁ።

ዘፍ. 3:6፤ ሮሜ 5:12

ጥያቄ 14

ኃጢአት ምንድነው?

መልስ

ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ አለመታዘዝ ወይም የእግዚአብሔርን ሕግ መተላለፍ ነው።

ሮሜ 4:15፤ 1ኛ ዮሐ. 3:4፤ ያሕቆብ 2:10፤ 4:17

ጥያቄ 15

የመጀመሪያ ወላጆቻችን ከተፈጠሩበት ሁኔታ የወደቁበት ኃጢአት ምንድነው?

መልስ

የመጀመሪያ ወላጆቻችን ከተፈጠሩበት ሁኔታ የወደቁበት ኃጢአት ከተከለከለው ዛፍ መብላታቸው ነው።

ዘፍ. 3:12-13

ጥያቄ 16

አዳም ከሠራው ከመጀመሪያው መተላለፍ የተነሣ ሰው ሁሉ ወድቆአልን?

መልስ

ከአዳም ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን ለሚቀጥለው ትውልድም ጭምር እንጂ ለእርሱ በቻ ተወስኖ የቀረ አልነበረም። ስለሆነም ሰው ሁሉ የአዳም ዘር ሆኖ እርሱ በሠራው በመጀመሪያው መተላለፍ በእርሱ ኃጢአትን ሠርቶ ከእርሱ ጋር ወደቀ።

ዘፍ. 1:28፤ የሐዋ. 17:26፤ ሮሜ 5:12፤ 1ኛ ቆሮ. 15:21-22

ጥያቄ 17

ከዚህ ውድቀት የተነሣ ሰው እንዴት ያለ ሁኔታ ደረሰበት?

መልስ

ከዚህ ውድቀት የተነሣ ሰው በኃጢአትና በመከራ ወደቀ።

ሮሜ 5:12-13

ጥያቄ 18

ሰው የወደቀበት ሁኔታ በኃጢአት የተሞላ ያደረጉ ምንና ምን ናቸው?

መልስ

ሰው የወደቀበትን ሁኔታ በኃጢአት የተሞላ እንዲሆን ያደረጉ በመጀመሪያ አዳም ከሠራው ኃጢአት የተወረሰ በደል፣ ቀድሞ የነበረውን ጽድቅ ማጣትና የሙሉ ባሕርይ መበላሸት ናቸው። ከዚህም ከተወረሰው የኃጢአት ባሕርይ የመተላለፍ ተግባሮች ሁሉ ይመነጫሉ።

ማቴ. 15:19፤ ሮሜ 5:18-19፤ 8:7-8፤ ኤፌ. 2:1

ጥያቄ 19

ሰው የወደቀበት መከራ ምንድነው?

መልስ

ከውድቀቱ የተነሣ ሰው ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን ገብረት አጥቶ ከቁጣውና ከእርግጣኑ በታች ሆነ ስለዚህም ለዚህ ዓለም ችግር፣ ለሞት፣ ለዘላለም የገሃነም ሥቃይ ተገዥ ሆነ።

ዘፍ. 3:18+24፤ ማር. 9:47-48፤ ሮሜ 7:23፤ ኤፌ. 2:3

ጥያቄ 20

ሰው ሁሉ በኃጢአትና በችግር ሁኔታ እንዲጠፋ እግዚአብሔር ትቶታልን?

መልስ

ከዘላለም ጀምሮ እግዚአብሔር በበጎ ፈቃዱ ብቻ የዘላለምን ሕይወት እንዲወርሱ ብዙዎችን መርጦ በአንድ አዳኝ ከኃጢአትና ከመከራ ነፃ አውጥቶ ወደ ደኅንነት ሊያመጣቸው የሕይወት ቃል ኪዳን ገብተዋል።

ዮሐ. 17:6፤ ኤፌ. 1:4፤ ቲቶ 1:2-3፤ 3:7

ጥያቄ 21

እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚያድን ማነው?

መልስ

እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚያድን ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው። እሱም ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ሳለ ፍጹም ሰው ሆነ። በባሕርዩ ፍጹም አምላክና ፍጹም ሰው ሆኖ አምላክነቱና ሰውነቱ ሳይደባለቁ በአንድ አካል ኖረ፤ ለዘላለምም እንዲሁ ሆኖ ይኖራል።

ዮሐ. 1:14፤ ሮሜ 9:5፤ ቆላ. 2:9፤ 1ኛ ጢሞ. 2:5፤ ዕብ. 13:8

ጥያቄ 22

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ሳለ ሰው የሆነው እንዴት ነው?

መልስ

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በድንግል ማርያም ማኅፀን ተፀጌሶ ያለ ኃጢአት ከእሷ ተወለደ፤ እውነተኛ ሥጋን ወሰደ፤ አእምሮ ያላትንም ነፍስ በመያዝ ፍጹም ሰው ሆነ።

ማቴ. 26:38፤ ሉቃ. 1:31+35፤ 2:52፤ ዕብ. 2:14፤ 4:15

ጥያቄ 23

ክርስቶስ አዳኞችን ስለሆነ የሚፈጽማቸው ሥራዎች ምን ምን ናቸው?

መልስ

ክርስቶስ አዳኞችን ስለሆነ በምድር በውርደት በነበረበትም ጊዜ ሆነ አሁን በክብሩ ሳለ የነቢይነትን፣ የክህነትንና የንጉሥነትን ሥራዎች ይፈጽማል።

መዝ. 2:6፤ ዮሐ. 1:49፤ ዮሐዋ. 3:22፤ ዕብ. 3:5-6

ጥያቄ 24

ክርስቶስ የነቢይነትን ሥራ እንዴት ይፈጽማል?

መልስ

ክርስቶስ በቃሉና በመንፈሱ ለደገንነታችን የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለኛ በመግለጥ የነቢይነትን ሥራ ይፈጽማል።

ዮሐ. 1:18፤ 14:26፤ 16:13፤ ዕብ. 1:1-12

ጥያቄ 25

ክርስቶስ የክህነትን ሥራ እንዴት ይፈጽማል?

መልስ

ክርስቶስ የአምላካዊ ጽድቅን ሊያረካና ከእግዚአብሔር ጋር ሊያስታርቀን አንድ ጊዜ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረቡ ዘወትርም ስለ እኛ በማግለጽ የክህነት ሥራውን ይፈጽማል።
ሮሜ 3:26፤ 8:34፤ 10:4፤ ዕብ. 2:17፤ 7:24-26፤ 9:28

ጥያቄ 26

ክርስቶስ የንጉሥነትን ሥራውን እንዴት ይፈጽማል?

መልስ

ክርስቶስ እኛን የእርሱ ታዛዦች በማድረግ እያስተዳደረን እየተከላከለለንም የእርሱንና የእኛን ጠላቶች ሁሉ በመከላከልና በማሸነፍ የንጉሥነት ሥራውን ይፈጽማል።
መዝ. 110:3፤ ዮሐዋ. 2:36፤ 18:9-10

ጥያቄ 27

ክርስቶስ ራሱን ያዋረደው በምን በምን ነገር ነው?

መልስ

ክርስቶስ ራሱን ያዋረደው በመወለዱ፣ ዝቅተኝነትን በመቀበሉ፣ ከሕግ በታች በመሆኑ፣ የዚህን ዓለም ችግር በመቀበሉ፣ የእግዚአብሔርንም ቁጣና የተረገመውን የመስቀል ሞት በመቀበሉ፣ በመቀበሩና ለተወሰነ ጊዜ ከሞት ሥልጣን በታች በመሆኑ ነው።

ኢሳ. 53:3፤ ማቴ. 27:46፤ ሉቃ. 2:7፤ 22:44፤ 1ኛ ቀሮ. 15:3-4፤ ገላ. 3:13፤ 4:4፤ ፊል. 2:7-8፤ ዕብ. 12:2

ጥያቄ 28

ክርስቶስ ከፍ ከፍ ያለው በምንና በምን ነገር ነው?

መልስ

ክርስቶስ ከፍ ከፍ ያለው በሦስተኛው ቀን ከሙታን በመነሣቱ፣ ወደ ሰማይ በማረጉ፣ በእግዚአብሔር አብ ቀኝ በመቀመጡና በመጨረሻው ቀን በዓለም ላይ ሊፈርድ በመምጣቱ ነው።

ዮሐዋ. 1:11፤ 16:31፤ 1ኛ ቀሮ. 15:41 ኤፌ. 1:20

ጥያቄ 29

ክርስቶስ በዋጀው ቤዛነት ተካፋዮች የሆንነው እንዴት ነው?

መልስ

ክርስቶስ በዋጀው ቤዛነት ተካፋዮች የሆነው ቤዛነቱን በውስጣችን አትሞ በሚሠራው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው።

ዮሐዋ 1:12፤ 3:3-6፤ ቲቶ 3:5-6

ጥያቄ 30

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስ የዋጀውን ቤዛነት በውስጣችን አትሞ የሚሠራው እንዴት ነው?

መልስ

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስ የዋጀውን ቤዛነት በውስጣችን አትሞ የሚሠራው እምነትን በውስጣችን በመፍጠር፣ በዚህም እምነት ወደ ደኅንነት በሚመራው ጥሪአችን ከክርስቶስ ጋር እንድንገናኝ ነው።

ኤፌ. 1:13-14፤ 4:15-16፤ ገላ. 2:20

ጥያቄ 31

ወደ ደኅንነት የሚመራው ጥሪ ምንድነው?

መልስ

ወደ ደኅንነት የሚመራው ጥሪ የእግዚአብሔር መንፈስ ሥራ ነው። እሱም በዚህ ሥራ ኃጢአታችንና መከራችንን እያስገነዘበን፣ ክርስቶስንም እንድናውቅ አእምሮአችንን እያበራ፣ ፈቃዳችንን አድሶ፣ ወንጌልን ያለ ዋጋ ያቀረበልንን ኢየሱስ ክርስቶስን እንድንቀበል ያደርገናል፣ ያስችለናልም።

ሕዝ. 36:26-27፤ ዮሐ. 6:44-45፤ ዮሐዋ. 2:37፤ 26:18፤ ፊል. 2:13፤ 2ኛ ተሰ. 2:13

ጥያቄ 32

ወደ ደኅንነት በሚመራው ጥሪ የተጠሩት በዚህች ሕይወት ምንና ምን በረከቶችን ያገኛሉ?

መልስ

ወደ ደኅንነት በሚመራው ጥሪ የተጠሩት በዚህች ሕይወት መጽደቅን፣ የእግዚአብሔር ልጆች መሆንንና መቀደስን፣ ከእነዚህም ጋር የተያያዙትን ወይም ከእነዚህ የሚፈልቁትን ብዙ በረከቶች ያገኛሉ።

ሮሜ 8:30፤ 1ኛ ቆሮ. 1:30፤ ኤፌ. 1:5

ጥያቄ 33

ማጽደቅ ምንድነው?

መልስ

ማጽደቅ እግዚአብሔር እንዲያው በጸጋው የሚያደርገው ተግባር ነው። በዚህም ተግባር በእምነት ብቻ ልንቀበለው የሚቻል የክርስቶስ ጽድቅ ስለተቆጠረልን፤ እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ይለናል፤ በፊቱም እንደ ጻድቃን ቆጥሮ ይቀበለናል። ሮሜ 3:24፤ 4:6፤ 5:18፤ 2ኛ ቆሮ. 5:21፤ ገላ. 2:16፤ ኤፌ. 1:7፤ ፊል. 3:9

ጥያቄ 34

የእግዚአብሔር ልጆች መሆን ማለት ምንድነው?

መልስ

የእግዚአብሔር ልጆች መሆን ማለት እግዚአብሔር እንዲያው በጸጋው የሚያደርገው ተግባር ነው። በዚህም ተግባር እንደ ልጆቹ ቆጥሮ ይቀበለናል፤ ለልጆቹም የተገባውን ሁሉ መብታችን አድርጎ ይሰጠናል። ዮሐ. 1:12፤ ሮሜ 8:17፤ 1ኛ ዮሐ. 3:1

ጥያቄ 35

ቅድስና ምንድነው?

መልስ

ቅድስና እግዚአብሔር እንዲያው በጸጋው የሚያደርገው ሥራ ነው። በዚህም ሥራ እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ ሕይወታችንን እያደሰና በየጊዜውም ከኃጢአት እየለየን ለጽድቅ መኖርን ያስችለናል። ሮሜ 6:6፤ 11፤ 8:4፤ ኤፌ. 4:24፤ 1ኛ ጴጥ. 1:2

ጥያቄ 36

በዚህች ሕይወት ከመጽደቅ፣ የእግዚአብሔር ልጆች ከመሆንና ከመቀደስ ጋር የተያያዙት ወይም ከእነዚህ የሚፈልቁት በረከቶች ምንና ምን ናቸው?

መልስ

በዚህች ሕይወት ከመጽደቅ፣ የእግዚአብሔር ልጆች ከመሆንና ከመቀደስ ጋር የተያያዙት ወይም ከእነዚህ የሚፈልቁት በረከቶች የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያረጋግጥ እውቀት፣ የሕሊና ሰላም፣ በመንፈስ ቅዱስ የሆነ ደስታ፣ በጸጋ ማደግ፣ እንዲሁም በዚህ ጸጋ እስከ መጨረሻው መጽናት ናቸው።
ዮሐ. 1:16፤ ዮሐ. 5:1-2:5፤ 14:17፤ ፊል. 1:6፤ 1ኛ ጴጥ. 1:5

ጥያቄ 37

ምእመናን ሲሞቱ ከክርስቶስ የሚያገኟቸው በረከቶች ምንና ምን ናቸው?

መልስ

ምእመናን ሲሞቱ ነፍሳቸው ፍጹማን ይሆናሉ፤ ወዲያውም ወደ ከብር ያልፋሉ። ሥጋቸው ከክርስቶስ ጋር ያለው አንድነት ሳይቋረጥ እስከ ትንሣኤ ድረስ በመቃብር ውስጥ ያርፋል።
ሉቃ. 23:43፤ ዮሐ. 5:28፤ ዮሐ. 7:55+59፤ 2ኛ ቆሮ. 5:8፤ ፊል. 1:23፤ 1ኛ ተሰ. 4:14፤ ዕብ. 12:23፤ ራእ. 14:13፤ 19:18

ጥያቄ 38

በትንሣኤ ቀን ምእመናን ከክርስቶስ የሚያገኙባቸው በረከቶች ምንና ምን ናቸው?

መልስ

በትንሣኤ ቀን ምእመናን በከብር በመነሣታቸው በፍርድ ቀን ከፍርድ ነፃ ወጥተው ጸድቃን መሆናቸው በግልጽ ይታወቃል፤ በእግዚአብሔርም እየተደሰቱ ለዘላለም ፍጹማንና ብፁዓን ይሆናሉ።
መዝ. 16:11፤ ማቴ. 10:32፤ 25:31፤ 1ኛ ቆሮ. 15:43

ጥያቄ 39

እግዚአብሔር ከሰው የሚፈልገው አገልግሎት ምንደነው?

መልስ

እግዚአብሔር ከሰው የሚፈልገው አገልግሎት ለተገለጠው ፈቃዱ መታዘዝን ነው።
ዘጳ. 29:29፤ 1ኛ ሳሙ. 15:22፤ ሚክ. 6:8፤ ሉቃ. 10:28

ጥያቄ 40

ሰው እንዲታዘዘው እግዚአብሔር በመጀመሪያ የገለጠው ሥርዓት ምንድነው?

መልስ

ሰው እንዲታዘዘው እግዚአብሔር በመጀመሪያ የገለጠው የሥነ ምግባር ሕግ ነው።

ሮሜ 2:14-15፤ 10:5

ጥያቄ 41

የሥነ ምግባር ሕግ ባጭሩ የሚገኘው የት ነው?

መልስ

የሥነ ምግባር ሕግ ባጭሩ የሚገኘው በአሥርቱ ትእዛዛት ነው።

ዘጸ. 10:4፤ ማቴ. 19:17

ጥያቄ 42

የአሥርቱ ትእዛዛት አጠቃላይ አሳብ ምንድነው?

መልስ

የአሥርቱ ትእዛዛት አጠቃላይ አሳብ ጌታ አምላካችንን በፍጹም ልባችን፣ በፍጹም ነፍሳችን፣ በፍጹም አሳባችን፣ በፍጹም ጋይላችን እንድንወደውና ባልንጀራችንን እንደራሳችን አድርገን እንድናፈቅር ነው።

ማቴ. 22:37-40

ጥያቄ 43

የአሥርቱ ትእዛዛት መቅድም ምን የሚል ነው?

መልስ

የአሥርቱ ትእዛዛት መቅድም «ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ» የሚል ነው።

ዘጸ. 20:2

ጥያቄ 44

የአሥርቱ ትእዛዛት መቅድም ምን ያስተምረናል?

መልስ

የአሥርቱ ትእዛዛት መቅድም እግዚአብሔር ጌታና አምላካችን አዳኛችንም ስለሆነ ትእዛዛቱን ሁሉ መጠበቅ እንደሚገባን ያስተምረናል።

ዘጸ. 11:1፤ 1ኛ ሲጥ. 1:17፤ 19

ጥያቄ 45

አንደኛው ትእዛዝ ምን ይላል?

መልስ

አንደኛው ትእዛዝ «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልከት አይሁኑልህ» የሚለው ነው።

ጥያቄ 46

በአንደኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈልገው ምንድነው?

መልስ

በአንደኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ ብቻና አምላካችን መሆኑን እንድናውቅና እንድንመሰክር እሱንም በሚገባ እያመለከን እንድናከብረው ይፈልጋል።

ዘጸ. 26:17፤ 1ኛ ዜና 28:9፤ መዝ. 29:2፤ 95:6-7፤ ማቴ. 4:10

ጥያቄ 47

በአንደኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

በአንደኛው ትእዛዝ አምላካችን የሆነውን እውነተኛውን አምላክ ከመካድ፣ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ሳናመልከውና ሳናከብረው ከመቅረት፣ ለእርሱም ብቻ የሚገባውን አምልኮና ከብር ለሌላ ከመስጠት ይከልከላል።

መዝ. 14:1፤ 21:11፤ ሮሜ 1:20-21፤ 25

ጥያቄ 48

በአንደኛው ትእዛዝ በዕብራይስጡ «በፊቱ» የሚለው ምን ያስተምረናል?

መልስ

በአንደኛው ትእዛዝ «በፊቱ» የሚለው ሌላ አምላክ ብናመልክ ሁሉን የሚያይ እግዚአብሔር ተመልክቶ እጅግ እንደሚቆጣ ያስተምረናል።

ዘጸ. 30:17-18፤ 1ኛ ዜና 28:9፤ መዝ. 44:20-21፤ 139:1-3

ጥያቄ 49

ሁለተኛው ትእዛዝ ምን ይላል?

መልስ

ሁለተኛው ትእዛዝ «በላይ በሰማይ ካለው በታችም በምድር ካለው በምድርም በታች በውሃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ፣ የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ። አትስገድላቸው! አታምልካቸውም። በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ፤ ለሚወዱኝ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ እስከ ሺህ

ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግዚአብሔር
አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝና» የሚለው ነው።
ዘጸ. 20:4-6

ጥያቄ 50

በሁለተኛው ትእዛዝ የሚፈለገው ምንድነው?

መልስ

በሁለተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር በቃሉ ያዘዘው አምልኮና
ሥርዓት ሁሉ ንጹሕና ፍጹም ሆኖ እየተከበረ እንዲጠበቅ
ይፈልጋል።

ዘጸ. 12:32፤ 32:46፤ ማቴ. 28:20

ጥያቄ 51

በሁለተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

በሁለተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር በምስል ወይም በቃሉ
ካልታዘዘው በማንኛውም መንገድ እንዳይመለከ ይከለከላል።

ዘጸ. 4:15-19፤ 12:3፤ ሮሜ 1:22-23፤ ቆላ. 2:18

ጥያቄ 52

በሁለተኛው ትእዛዝ የተሰጡ ምክንያቶች ምንድናቸው?

መልስ

እግዚአብሔር በእኛ ላይ ሙሉ ሥልጣን እንዳለው፣ እኛ የእርሱ
ሀብት መሆናችንንና ስለ ራሱ አምልኮ ቅንዓት እንዳለው
በሁለተኛው ትእዛዝ የተሰጡ ምክንያቶች ናቸው።

ዘጸ. 34:14፤ መዝ. 45:11፤ 100:3፤ 1ኛ ቆሮ. 10:22

ጥያቄ 53

ሦስተኛው ትእዛዝ ምን ይላል?

መልስ

ሦስተኛው ትእዛዝ «የእግዚአብሔርን የአምላክህን ስም በከንቱ
አትጥራ፤ እግዚአብሔር ስሙን በከንቱ የሚጠራውን ከበደል
አያነጻውምና» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:7

ጥያቄ 54

በሦስተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈለገው ምንድነው?

መልስ

በሦስተኛው ትእዛዝ የእግዚአብሔር ስሞች፣ ግዕረጎቹ፣ ግብርቶቹ፣ ሥርዓቶቹ፣ ቃሉና ሥራዎቹ በቅድስና እንዲከበሩ ይፈልጋል።

ዘዳ. 28:58፤ ኢዮ. 36:24፤ መዝ. 29:2፤ 104:24፤ 138:2፤ መክ. 5:1፤ ማቴ. 6:9፤ ራእ. 15:3-4

ጥያቄ 55

በሦስተኛው ትእዛዝ የተከለከው ምንድነው?

መልስ

በሦስተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር ራሱን የሚገልጥበት ማንኛውም ነገር በፍጹም ርኩስ ሆኖ እንዳይቆጠር ወይም እንዳይሰደብ ይከለከላል።

ዘሌ. 19:12፤ ማቴ. 5:34-35

ጥያቄ 56

ለሦስተኛው ትእዛዝ የተሰጠ ምክንያት ምንድነው?

መልስ

ለሦስተኛው ትእዛዝ የተሰጠው ምክንያት ይህን ትእዛዝ የሚያፈርሱ ምንም እንኳ ሰው ከሚሰጠው ቅጣት ቢያመልጡም፤ እግዚአብሔር ከሚሰጠው ቅን ፍርድ ለማምለጥ እንደማይችሉ ነው።

ዘዳ. 28:58-59

ጥያቄ 57

አራተኛው ትእዛዝ ምን ይላል?

መልስ

አራተኛው ትእዛዝ «የሰንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ አስብ። ስድስት ቀን ሥራ ተግባርህንም ሁሉ አድርግ፤ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ሰንበት ነው። አንተ፣ ወንድ ልጅህም፣ ሎሌህም፣ ገረድህም፣ ከብትህም፣ በደጃቸህ ውስጥ ያለ እንግዳ፣ በእሱ ምንም ሥራ አትሥሩ። እግዚአብሔር በስድስት ቀን ሰማይንና ምድርን ባሕርንም ያለባቸውንም ሁሉ ፈጥሮ በሰባተኛው ቀን አርፎአልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባርኮታል፣ ቀድሶታልም» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:8-11

ጥያቄ 58

በአራተኛው ትእዛዝ የሚፈለገው ምንድነው?

መልስ

እግዚአብሔር በአራተኛው ትእዛዝ የሚፈለገው በቃሉ የወሰናቸው ጊዜያት፤ በተለይም ከሰባቱ ቀናት አንዱ ለራሱ ቅዱስ ሰንበት ሆኖ፤ በሙሉ ለእርሱ በቅድስና እንዲጠበቅ ይፈልጋል።

ዘሌ. 19:30፤ ዘዳ. 5:12

ጥያቄ 59

በየሳምንቱ ሰንበት እንዲሆን እግዚአብሔር ከሰባቱ ቀናት የወሰነው የትኛውን ነው?

መልስ

እግዚአብሔር ዓለምን ከፈጠረ ጊዜ ጀምሮ፤ እስከ ክርስቶስ ትንሣኤ ድረስ የሳምንቱ ሰባተኛ ቀን ሰንበት እንዲሆን፤ ከክርስቶስ ትንሣኤ ወዲህ የሳምንቱ መጀመሪያው ቀን የክርስቲያን ሰንበት ሆኖ እስከ ዓለም መጨረሻ ድረስ እንዲሆን ወስኗል።

ዘፍ. 2:3፤ ዘጸ. 16:23፤ የሐዋ. 20:7፤ 1ኛ ቆሮ. 16:1-2፤ ራእ. 1:10

ጥያቄ 60

የሰንበት ቀን እንዴት ይቀደሳል?

መልስ

የሰንበት ቀን በሌሎች ቀናት ከተፈቀዱ ዓለማዊ ሥራና መዝናኛ በመለየት፤ በጠቅላላም በዚያ ቀን ቅዱስ ዕረፍት በማድረግ፤ ከአስፈላጊና ክርኅራኔ ሥራ በስተቀር በግልና በማኅበር ጸሎትና እግዚአብሔርን በማምለክ ሙሉው ቀን ይቀደሳል።

ዘሌዋ. 23:3፤ ኤሳይ. 58:13-14፤ ማቴ. 12:11-12፤ ማር. 2:27

ጥያቄ 61

በአራተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

አራተኛው ትእዛዝ የሚፈለገውን መንፈሳዊ ሥርዓት አለመፈጸምን፤ አለመጠንቀቅን፤ በመቦዘን ኃጢአት ማድረግን፤ ስለዓለማዊ ሥራዎቻችን ወይም መዝናኛዎቻችን ያለ መጠን በማሰብና በመነጋገር ወይም በመሥራት ቀኑ ርኩስ እንዳይሆን ይከለከላል።

ሕዝ. 23:38፤ ኤር. 17:21፤ ሉቃ. 23:56

ጥያቄ 62

ለአራተኛው ትእዛዝ የተሰጡት ምክንያቶች ምንድናቸው?

መልስ

ለአራተኛው ትእዛዝ የተሰጡት ምክንያቶች እግዚአብሔር ሥራዎቻችንን እንድንሠራባቸው ከላምንት ስድስት ቀናትን መፍቀዱ፤ ሰባተኛውን ቀን ለራሱ መለየቱ፤ ለእኛ ምላሌ ይሆን ዘንድ ራሱ በሰንበት ቀን ማረፉና ቀኑን መባረኩ ናቸው።
ዘፍ. 2:3፤ ዘጸ. 31:15-17፤ ዘሌ. 23:3

ጥያቄ 63

አምስተኛው ትእዛዝ ምንድነው?

መልስ

አምስተኛው ትእዛዝ «አባትህንና እናትህን አክብር፤ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር እድሜህ እንዲረዝም» የሚለው ነው።
ዘጸ. 20:12

ጥያቄ 64

በአምስተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈልገው ምንድነው?

መልስ

አምስተኛው ትእዛዝ ለማንኛውም ሰው እንደ ማዕረጉ፤ እንደ ከፍታውና እንደዝቅታው ወይም እንደ እኩልነቱ፤ በተመደበለት ስፍራና ግንኙነት የሚገባውን ክብር እንዲጠብቅና ተግባርን እንዲያደርግ ይፈልጋል።
ዘሌ. 19:32፤ ሮሜ 12:1፤ 13:1፤ ኤፌ. 6:1፤ 5:9፤ 1ኛ ጴጥ. 2:17

ጥያቄ 65

በአምስተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

አምስተኛው ትእዛዝ ለማንኛውም ሰው እንደ ማዕረጉ በተመደበለት ስፍራና ግንኙነት የሚገባውን ክብርና ተግባር እንዳይነፈገው ወይም አግባብ የሌለው ተቃውሞ እንዳይደርስበት ይከለከላል።
ሮሜ 12:7-8

ጥያቄ 66

ለአምስተኛው ትእዛዝ የተሰጠው ምክንያት ምንድነው?

መልስ

ለአምስተኛው ትእዛዝ የተሰጠው ምክንያት ይህን ትእዛዝ ለሚጠብቁ ሁሉ የረዥም ዕድሜና የብልጽግና ተስፋ ቃል ናቸው። ይህ የተስፋ ቃል የተሰጠበት መሠረት ለእግዚአብሔር ክብርና ለራሳቸው ጥቅም እንዲያገለግል ነው።

ኤፌ. 6:2-3

ጥያቄ 67

ሰድስተኛው ትእዛዝ የትኛው ነው?

መልስ

ሰድስተኛው ትእዛዝ «አትግደል» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:13

ጥያቄ 68

በሰድስተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

ሰድስተኛው ትእዛዝ ሕግ በሚፈቅደው መንገድ ሁሉ የራሳችንና የሌሎችን ሕይወት እንድንጠብቅ ይፈለጋል።

መዝ. 82:3-4፤ ኤፌ. 5:29-30

ጥያቄ 69

በሰድስተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

በሰድስተኛው ትእዛዝ የራሳችንን ሆነ የባልንጀራችንን ሕይወት፣ ቅንነት በሌለበት መንገድ እንዳናጠፋ ወይም እንዳንጎዳ ይከለከላል።

ዘፍ. 9:6፤ ዘዳ. 24:6፤ ምሳ. 24:11-12፤ የሐዋ. 16:28፤ 1ኛ ዮሐ. 3:15

ጥያቄ 70

ሰባተኛው ትእዛዝ የትኛው ነው?

መልስ

ሰባተኛው ትእዛዝ «አታመንዝር» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:14

ጥያቄ 71

በሰባተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈልገው ምንድነው?

መልስ

በሰባተኛው ትእዛዝ የራሳችንንና የባልንጀራችንን ንጽሕና በሐሳብ፣ በንግግር፣ በአካሄድ እንድንጠብቅ ይፈልጋል።

ኤፌ. 4:29፤ 5:11-12፤ 1ኛ ተሰ. 4:2፤ 2ኛ ጢሞ. 2:22፤ 1ኛ ጴጥ. 3:2

ጥያቄ 72

በሰባተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

በባተኛው ትእዛዝ ርኩስ የሆነ ሐሳብን፤ ቃልንና ተግባርን ሁሉ ይከለክላል።

ማቴ. 5:28፤ ኤፌ. 5:3+4

ጥያቄ 73

ስምንተኛው ትእዛዝ የትኛው ነው?

መልስ

ስምንተኛው ትእዛዝ «አትስረቅ» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:15

ጥያቄ 74

በስምንተኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈለገው ምንድነው?

መልስ

ስምንተኛው ትእዛዝ ሕግ በሚፈቅደው መንገድ ሁሉ የራሳችንም ሆነ የሌሎች ሀብትና ኑሮ እንዲሻሻልና እንዲለማ ይፈልጋል።

ዘሌ. 25:35፤ ዘዳ. 15:1 ምሳ. 27:23

ጥያቄ 75

በስምንተኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?

መልስ

ስምንተኛው ትእዛዝ የራሳችን ሆነ የባልንጀራችን ሀብትና ኑሮ ቅንነት በሌለበት መንገድ እንዳይበላሽ ወይም እንዳይሰናከል የሚያደርግ ነገር እንዳይሠራ ይከለክላል።

ምሳ. 28:19፤ ኤፌ. 4:28፤ 1ኛ ጢሞ. 5:8፤ ያዕ. 5:4

ጥያቄ 76

ዘጠነኛው ትእዛዝ የትኛው ነው?

መልስ

ዘጠነኛው ትእዛዝ «በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስከር» የሚለው ነው።

ዘጸ. 20:16

ጥያቄ 77

ዘጠነኛው ትእዛዝ እግዚአብሔር የሚፈለገው ምንድነው?

መልስ

ዘጠነኛው ትእዛዝ በተለይ በምንመስክረበት ጊዜ በሰው መካከል እውነት እንዲነገር፤ እንዲሁም የራሳችንና የባልንጀራችን መልካም ስም እንዲጠበቅና ከፍ ከፍ እንዲል ይፈልጋል።

ምሳ. 14:5+25፤ የሐዋ. 25:10፤ ኤፌ. 4:25፤ 1ኛ ሲጥ. 3:16፤ 3ኛ
የሐ. 12

ጥያቄ 78

በዘጠነኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?
መልስ

ዘጠነኛው ትእዛዝ እውነትን የሚቃወም ወይም የራሳችንንና
የባልንጀራችንን መልካም ስም የሚጎዳ ነገር ሁሉ እንዳይደረግ
ይከለከላል።

ዘሌ. 19:16፤ መዝ. 12:3፤ 15:3፤ 2ኛ ቆሮ. 8:20-21፤ ቆላ. 3:9

ጥያቄ 79

አሥረኛው ትእዛዝ የትኛው ነው?
መልስ

አሥረኛው ትእዛዝ «የባልንጀራህን ቤት አትመኝ፤ የባልንጀራህን
ሚስት፤ ሎሌውንም ገረዱንም በሬውንም አህያውንም
ከባልንጀራህ ገንዘብ ሁሉ ማናቸውንም አትመኝ» የሚለው
ነው።

ዘጸ. 20:17

ጥያቄ 80

በአሥረኛው ትእዛዝ የሚፈለገው ምንድነው?
መልስ

አሥረኛው ትእዛዝ ራሳችን የምንኖርበት ኑሮ ይበቃናል
እንድንል፤ እንዲሁም ባልንጀራችንና የእርሱ የሆነው ነገር ሁሉ
ቅንነትና ልግስና በሞላበት መንፈስ እንዲታይ ይፈልጋል።

ዘሌ. 19:18፤ ኢዮ. 31:29፤ 1ኛ ቆሮ. 13:4-6፤ 1ኛ ጢሞ. 6:6፤ ዕብ.
13:5

ጥያቄ 81

በአሥረኛው ትእዛዝ የተከለከለው ምንድነው?
መልስ

አሥረኛው ትእዛዝ ራሳችን የምንኖርበት ኑሮ አይበቃንም
እንዳንል፤ የባልንጀራችንን መልካም ዕድል እንዳንመኝና
እንዳናዝን እንዲሁም የባልንጀራችን በሆነው በማናቸውም ነገር
ቀንተን የማይገባ መሻትና ምቹት እንዳያድርብን ይከለከላል።

1ኛ ቆሮ. 10:10፤ ገላ. 5:26፤ ቆላ. 3:5

ጥያቄ 82

የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፈጽሞ ለመጠበቅ የሚችል ሰው አለን?

መልስ

ከአዳም ውድቀት ወዲህ ከክርስቶስ በቀር በዚች ሕይወት የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ፈጽሞ ለመጠበቅ የሚችል ሰው የለም። እያንዳንዱ ሰው በሐሳቡ፣ በቃሉና በሥራው በየዕለቱ ሲተላለፉቸው ይገኛል።

1ኛ ነገ. 8:46፤ ሮሜ 3:9-10፤ 1ኛ ዮሐ. 1:8-2:6፤ ያዕ. 3:2

ጥያቄ 83

ሕግን መተላለፍ ሁሉ በአስጸያፊነቱ እኩል ነውን?

መልስ

አንዳንድ ኃጢአቶች ከራሳቸው መጥፎነትና በመደጋገም ከመፈጸማቸው የተነሣ፣ ከሌሎች ኃጢአቶች ይልቅ በእግዚአብሔር ፊት የክፉ ናቸው።

መዝ. 19:13፤ ማቴ. 11:24፤ ሉቃ. 12:10፤ 47-48፤ ዮሐ. 19:11፤ ዕብ. 10:29

ጥያቄ 84

ኃጢአት ምን ይገባዋል?

መልስ

በዚህች ሕይወትም ሆነ በሚመጣው፣ ለማንኛውም ኃጢአት የእግዚአብሔር ቁጣና እርግግን ይገባዋል።

ማቴ. 25:41፤ ገላትያ 3:10፤ ኤፌ. 5:6፤ ያዕ. 2:10

ጥያቄ 85

እግዚአብሔር ለኃጢአታችን ከሚገባ ከእርሱ ቁጣና እርግግን እንድናመልጥ ከኛ ምን ይፈልጋል?

መልስ

እግዚአብሔር ለኃጢአታችን ከሚገባ ከእርሱ ቁጣና እርግግን እንድናመልጥ በኢየሱስ ክርስቶስ እንድናምን፣ ለሕይወት የሚሆን ንስሐ እንድንገባና ከክርስቶስ ለእኛ ቤዛነቱን የሚያስተላልፍባቸውን ውጫዊ የጸጋ መሣሪያዎች በትጋት እንድንፈጽማቸው ይፈልጋል።

ዮሐዋ. 20:21፤ 1ኛ ጢሞ. 4:16፤ ዕብ. 2:31፤ 2ኛ ሉቃ. 1:10

ጥያቄ 86

በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ምንድነው?

መልስ

በኢየሱስ ክርስቶስ ግመን ግለት በወንጌል እንደ ቀረበልን ለድኅንነታች እርሱን መቀበልና በእርሱ ብቻ ማረፍ ነው። ይህም እምነት በክርስቶስ የምናርፍበትና ወደ ደኅንነት የሚመራን የጸጋ ስጦታ ነው።

ዮሐ. 1:12፤ ዮሐዋ. 16:31፤ ፊል. 3:9፤ ዕብ. 10:39፤ ራእ. 22:17

ጥያቄ 87

ለሕይወት የሚሆን ንስሐ ምንድነው?

መልስ

ለሕይወት የሚሆን ንስሐ ኃጢአተኛ የኃጢአቱ ክፋት ተሰምቶት፤ በኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ምሕረት የሚገነዘብበት፤ ኃጢአቱንም በመጥላት በልቡ የሚጸጸትበት፤ ሙሉ ፍላጎቱንና ጥረቱን ለአዲስ መታዘዝ አውሎ፤ ከኃጢአቱ ወደ እግዚአብሔር የሚመለስበትና ወደ ደኅንነት የሚመራበት ጸጋ ነው።

ኤር. 31:18-19፤ ሉቃ. 1:77-79፤ ዮሐዋ. 2:37፤ ሮሜ 6:18፤ 2ኛ ቆሮ. 7:10

ጥያቄ 88

ክርስቶስ የቤዛነት በረከቶችን ለእኛ የሚያስተላልፍባቸው ውጫዊ መንገዶች ምንና ምን ናቸው?

መልስ

ክርስቶስ የቤዛነት በረከቶችን ለእኛ የሚያስተላልፍባቸው ውጫዊና የተለመዱ መንገዶች ሥርዓቶች ናቸው። በተለይም ቃሉ፤ ምሥጢራቱና ጸሎት ናቸው። እነዚህ መንገዶች የተመረጡትን ወደ ደኅንነት ለማድረስ ከንውን ያላቸው መሣሪያዎች ናቸው።

ማቴ. 28:18-20፤ ዮሐዋ. 2:41-42

ጥያቄ 89

የእግዚአብሔር ቃል ደኅንነትን በማምጣት ከንውንን እንዴት ያገኛል?

መልስ

ኃጢአተኞች ኃጢአተኝነታቸውን ተረድተው ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ፤ በእምነት እንዲድኑ፤ በቅድስናና በመጽናናት እያደጉ እንዲሄዱ መንፈስ ቅዱስ ከሚነበበው በተለይም ከሚሰበከው ቃል ጋር እየተባበረ በአድማጮቹ ልብ ውስጥ በመሥራት ለቃሉ መከናወንን ይሰጣል።

ነህ. 8:81 መዝ. 19:71 የሐዋ. 20:231 ሮሜ 15:41 2ኛ ጢዋ. 3:151
ያዕ. 1:21

ጥያቄ 90

የእግዚአብሔር ቃል ለደኅንነት የተከናወነ እንዲሆን የቃሉ
አነባበብና የሰው አደግመጥ እንዴት ሊሆን ይገባል?

መልስ

የእግዚአብሔር ቃል ለደኅንነት የተከናወነ እንዲሆን አስቀድሞ
በመዘጋጀት፣ በትጋት፣ በጸሎት በእምነት፣ በፍቅር በመቀበል፣
በልብ ውስጥ በማኖር፣ እንዲሁም በሕይወታችን በሥራ ላይ
በማዋል ቃሉን ልናዳምጥ ይገባል።

ዘጸ. 7:6-71 መዝ. 119:111 ሮሜ 1:161 2ኛ ተሰ. 2:101 1ኛ ሊጥ. 2:1-21
ያዕ. 1:25

ጥያቄ 91

ምሥጢራት ለደኅንነት የተከናወኑ የሚሆኑበት መንገድ እንዴት
ነው?

መልስ

ምሥጢራት ለደኅንነት የተከናወኑ የሚሆኑበት መንገድ
በራሳቸው ኃይል ስላላቸው ወይም ከአቅራቢዎቻቸው በነገት
የተነሣ ሳይሆን ከርስቶስ ስለ ባረከቸውና አምነው
በሚቀበሏቸው ውስጥ የእርሱ መንፈስ ስለሚሠራ ብቻ ነው።
የሐዋ. 8:13+231 ሮሜ 2:28-291 1ኛ ቆሮ. 12:131 1ኛ ሊጥ. 3:21

ጥያቄ 92

ምሥጢር ምንድነው?

መልስ

ምሥጢር ከርስቶስ ያዘዘው ቅዱስ ሥርዓት ነው። በዚህ
ሥርዓት በሚታዩና በሚጨበጡ ምልክቶች በኩል ከርስቶስ
ራሱና የአዲስ ኪዳን በረከቶች በምሳሌ ሆነው ለምእመናን
ይታያሉ፣ ለምእመናን ይታተማሉ፣ ለምእመናን ይሰጣሉ።
ማቴ. 28:191 26:26-281 ሮሜ 4:11

ጥያቄ 93

አዲስ ኪዳን ምሥጢራት የትኞቹ ናቸው?

መልስ

የአዲስ ኪዳን ምሥጢራት ጥምቀትና የጌታ እራት ናቸው።
የሐዋ. 10:47-481 1ኛ ቆሮ. 11:23-26

ጥያቄ 94

ጥምቀት ምንድነው?

መልስ

ጥምቀት በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም በውሃ በመታጠብ የሚፈጸም ምሥጢር ሲሆን፤ በክርስቶስ መግባታችንና የሕይወት ቃል ኪዳን በረከቶች ተካፋዮች መሆናችንን፤ እንዲሁም የጌታ ለመሆን ቃል ኪዳን መግባታችንን ያመለክታል፤ ያትማል።

ማቴ. 28:19፤ ሮሜ 6:3-5፤ ገላ. 3:27

ጥያቄ 95

መጠመቅ የሚገባቸው እነማን ናቸው?

መልስ

ከሚታየው ቤተ ክርስቲያን ውጭ የሆኑ በክርስቶስ ማመናቸውንና ለእርሱ መታዘዛቸውን እስኪመሰክሩ ድረስ መጠመቅ አይገባቸውም። የሚታየው ቤተ ክርስቲያን አባሎች ሕጻናት ግን መጠመቅ ይገባቸዋል።

ዘፍ. 17:7+10፤ የሐዋ. 2:38-39፤ 8:36-37

ጥያቄ 96

የጌታ እራት ምንድነው?

መልስ

የጌታ እራት ክርስቶስ እንዳዘዘው ኅብስትና ጽዋ በመስጠትና በመቀበል ሞቱ የሚታይበት ምሥጢር ነው። ለመቀበል የተገባቸው መንፈሳዊ ምግብ እንዲሆንላቸውና በጸጋ እንዲያድጉ ኅብስቱንና ጽዋውን በሥጋዊ አኳኋን ሳይሆን፤ በእምነት መቀበል አለባቸው። በዚህም መንገድ የክርስቶስን ሥጋና ደም በረከቶችንም በመንፈሳዊ መንገድ ይካፈላሉ።

የሐዋ. 3:21፤ 1ኛ ቆሮ. 10:16፤ 11:23-26

ጥያቄ 97

የጌታን እራት በሚገባ እንዲቀበሉ ከምእመናን ምን ይፈለግባቸዋል?

መልስ

የጌታን እራት በሚገባ መካፈል የሚሹ ሳይገባቸው ቀርበው ለራሳቸውም ፍርድ እንዳይበሉና እንዳይጠጡ የጌታን ሥጋ ለይተው ለማስተዋል እውቀት እንዳላቸው፤ ከእርሱ ለመመገብ እምነት እንዳላቸው፤ በንስሐ፤ በፍቅርና በአዲስ መታዘዝ።

እንተው እንደሚኖሩ ራሳቸውን መፈተን የሚችሉ መሆን አለባቸው።
ሮሞ 6:17-18፤ 1ኛ ቆሮ. 5:7-8፤ 11:27+31-32

ጥያቄ 98

ጸሎት ምንድነው?

መልስ

ጸሎት ኃጢአታችንን እየተናዘዘንና ስለ ምሕረቱ እግዚአብሔርን እያመሰገንን፤ ከፈቃዱ ጋር የሚስማማ ፍላጎታችንን በክርስቶስ ስም ወደ እግዚአብሔር አብ ማቅረብ ነው።

መዝ. 10:17፤ 145:19፤ ዮሐ. 1:9፤ 5:14፤ 16:23፤ ፊልጵ. 4:6

ጥያቄ 99

ስለ ጸሎት የሚመራን እግዚአብሔር የሰጠን ሥርዓት ምንድነው?

መልስ

ስለ ጸሎት የሚመራን ሞላው የእግዚአብሔር ቃል የሚጠቅም ነው። ነገር ግን ልዩ መሪ ሥርዓት የሚሆነው ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማረው መሪ ጸሎት ነው። ይህ መሪ ጸሎት የጌታ ጸሎት የተባለው ነው።

መዝ. 119:170፤ ማቴ. 6:9-13፤ 2ኛ ጢሞ. 3:16-17፤ 1ኛ ዮሐ. 5:14

ጥያቄ 100

የጌታ ጸሎት መቅድም ምን ያስተምረናል?

መልስ

«በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ» የሚለው የጌታ ጸሎት መቅድም እግዚአብሔር ሊረዳን የተዘጋጀና የሚችልም መሆኑን ተገንዝበን ልጆች ወደ አባታቸው እንደሚቀርቡ ሁሉ በቅዱስ አክብሮትና ድፍረት ወደ እርሱ እንድንቀርብ ከሌሎችም ጋር ሆነን ስለ ሌሎች መጸለይ እንደሚገባን ያስተምረናል።
ሉቃ. 11:13፤ ሮሜ 8:15፤ ኤፌ. 6:18፤ 1ኛ ጢሞ. 2:1-2

ጥያቄ 101

በመጀመሪያው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«ስምህ ይቀደስ» በሚለው በመጀመሪያው ልመና እግዚአብሔር ራሱን በሚያስታውቅባቸው ነገሮች ሁሉ እርሱን ለማክበር እኛና ሌሎችን እንዲያስችልና ሁሉንም ነገር ለራሱ ክብር እንዲያደራጅ እንጸልያለን።

መዝ. 67:1-3፤ ሮሜ 11:36፤ ራእ. 4:11

ጥያቄ 102

በሁለተኛው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«መንግሥትህ ትምጣ» በሚለው በሁለተኛው ልመና የሰይጣን መንግሥት እንድትጠፋ፣ የእግዚአብሔር የጸጋ መንግሥት እንድትስፋፋ፣ እኛና ሌሎችም ወደ እርስዋ ገብተን በእርስዋ ውስጥ እንድንጠበቅና የክብር መንግሥት እንድትፋጠን እንጸልያለን።

መዝ. 68:1፤ ማቴ. 9:6-38፤ ሮሞ 10:1፤ 1ኛ ተሰ. 3:1፤ ራእ. 22:20

ጥያቄ 103

በሦስተኛው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን» በሚለው በሦስተኛው ልመና መላእክት በሰማይ እንደሚያደርጉት ሁሉ በማናቸውም ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድናውቅ፣ እንድንታዘዝና ራሳችንን እንድናስገዛ፣ እርሱ በጸጋው እንዲያስችለንና ፈቃደኞች እንዲያደርገን እንጸልያለን።

መዝ. 103:20-21፤ 119:34-36፤ ማቴ. 26:39፤ የሐዋ. 21:14፤ ፊል. 1:9-11

ጥያቄ 104

በአራተኛው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን» በሚለው በአራተኛው ልመና ከእግዚአብሔር ነጻ ስጦታ በዚህች ሕይወት መልካም ከሆኑት ነገሮች በቂ ድርሻ እንድንቀበልና ከዚያም ጋር በበረከቱ እንድንደሰት እንጸልያለን።

ሞሳ. 10:22፤ 30:8-9፤ 1ኛ ጢሞ. 6:7-8

ጥያቄ 105

በአምስተኛው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን» በሚለው በአምስተኛው ልመና እግዚአብሔር ለክርስቶስ ሲል ኃጢአታችንን ሁሉ በነፃ ይቅር እንዲለን እንጸልያለን።

እኛም ሌሎችን ከልባችን ይቅር ለማለት ጸጋው ስለሚያስችለን
ይህን እንድንለምን የበለጠ ድፍረት ይኖረናል።
መዝ. 54:1-2፤ ማቴ. 18:35፤ ማር. 11:25

ጥያቄ 106

በስድስተኛው ልመና ስለ ምን እንጸልያለን?

መልስ

«ከከፋም አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን» በሚለው
በስድስተኛው ልመና ኃጢአት ለመሥራት ከሚያነሣሣን ፈተና
እንዲያወጣን እንጸልያለን።
መዝ. 19:13፤ ማቴ. 26:41፤ ዮሐ. 17:15፤ 1ኛ ቆሮ. 10:13

ጥያቄ 107

የጌታ ጸሎት መጨረሻ ምን ያስተምረናል?

መልስ

«መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ከብርም ለዘለዓለሙ፤
አሜን» የሚለው የጌታ ጸሎት መጨረሻ ስንጸልይ
ድፍረታችንን ከእግዚአብሔር ብቻ እንድንቀበል፤ ደግሞም
መንግሥት ኃይልና ከብርም የእርሱ መሆናቸውን እየገለጥን፤
እንድናመሰግነው ያስተምረናል። እንዲሁም እግዚአብሔር
ጸሎታችንን እንዲሰማ፤ ፍላጎታችንና እምነታችን የተረጋገጠ
መሆኑን በመመሰከር «አሜን» እንላለን።
1ኛ ዜና 29:11-13፤ ዳን. 9:18-19፤ 1ኛ ቆሮ. 14:16፤ ፊል. 4:6፤ ራእ. 22:20-21